

VRBECKÝ

ZPRAVODAJ

Stavění máje 20. 8. 2021

Krojované hody 22. - 24. 8. 2021

Svěcení nového oltáře 29. 8. 2021

Dětské hodečky 29. 8. 2021

srpen 2021

MŠ - pasování předškoláků

MŠ - vernisáž "Obrázky z mojí obce"

MŠ - Den dětí v Kofátkách

MŠ - Den dětí v Motýlích

ZŠ - Den dětí v přírodě

ZŠ - malování na obličej

ZŠ - páťáci v Praze

ZŠ - slavnostní ukončení školního roku

Úvodní slovo starosty

Hody budů - doufejme

„Tento způsob léta zdá se mi poněkud nešťastným“ – slova klasika Vladislava Vančury jakoby vystihovala náladu ve společnosti. Aby toho nebylo málo s Covidem, přidalo se na Podluží tornádo a frekvence bouřek je víc než velká. Taky máte při každé bouřce od té doby divný sevřený pocit?

Nejen v těchto tématech je společnost bohužel rozdělená a není se čemu divit – nic na světě není černobílé – to je téma pro některé z příštích vydání Vrbeckého zpravodaje.

Máloco polarizuje společnost jako COVID. Jsou mezi námi ti, kteří neuznávají ani roušky, ani očkování, ani jakákoliv jiná oprávněná či neoprávněná nařízení. Dávají to dost hlasitě najevo, plní svými informacemi sociální sítě a pobuřují společnost. Oproti tomu jsou zde lidé, kteří se zjevně velmi bojí a jakékoliv výkyvy nebo názory proti nařízením (dnes již víme, že i neoprávněným) až militantně napadají.

Dnes jsme zcela jinde než před rokem. Máme možnost se očkovat, máme možnost si nasadit roušku, máme možnost očkovat své děti a máme také možnost se akci, kde se shromažďuje více lidí, neúčastnit. Zdůrazňují tedy spojení „máme možnost“ a s tím ruku v ruce souvisí „zodpovídám si za své rozhodnutí“, což dost lidí doteď nechápe. Já osobně jsem se očkovat nechal, ale chápu, že někdo může mít různé argumenty proti. Jak já, tak i dotyčný bychom si za své rozhodnutí měli nést případné následky nebo benefity.

Když většina z nás viděla snímky a videa tornáda na Podluží, museli jsme se ujistit, že se nejedná o snímky z Ameriky. Toto opravdu nikdo v těchto končinách nečekal. Národ ukázal velkou vlnu solidarity v podobě pomoci, finanční pomoci, či materiálních sbírek. Bohužel si někteří pomocníci neuvědomují, že horlivost, chaos a nedisciplinovanost v době krizového stavu by měly ustoupit rozvážnosti, zkušenostem a organizovanosti. Pan hejtman, IZS a krizový štáb situaci zvládají víc než dobře, byť někteří horlivci v té době agitovali, ať se na doporučení a nařízení doslova kašle.

Čeká nás jeden z milníků roku – Hody. Doufejme, že vládní nařízení nebudou taková, abychom je byli nuceni nedělat. Byl jsem některými z Vás kontaktován se slovy: „doufám, že to nepovolíš“. To, zda se něco bude, či nebude dělat, nerozhodují despoticky, ale vždy na základě domluvy více stran – v tomto případě stárků a chasy, FK a zastupitelů. S tímto vědomím a odkazem na výše uvedené popřeji všem, kteří si chtějí hody užít, ať si je užijí – preventivní opatření jsou dnes již k dispozici, každý až se dle svého nejlepšího vědomí a svědomí rozhodne, která podstoupí. Ti, kteří jsou proti hodům, nebo se cítí ohrožení, nechť zůstanou doma.

Tož veselo na Vrbcici!

Tomáš Bilek, Váš starosta

Cena starosty obce Vrbeček za dlouhodobý přínos obci 2021

Různá a mnohdy náhlá omezení v loňském roce neumožnila uspořádat Vrbeckou dědinu, jejíž součástí je předání ocenění člověku, který se o obec zasloužil a mnohdy stále zasluhuje a je pro Vrbcici velkým přínosem. Oceněných bylo k dnešnímu roku celkem sedm – a to z různých oblastí – historický badatel, školství, hudba, vinařství, folkór, sport – no někteří to zvládli napříč.

Cena má za cíl nejen poděkovat, ale také povzbudit jak oceněného, tak i ostatní do další práce. Každé pravidlo má mít svou výjimku – letos jsme porušili

pravidlo „maximálně jednou ročně, maximálně jednoho“ – přece si nenecháme kvůli covidu utéct jednoho oceněného. Tak jako každý rok i letos se oceněnému (resp. oceněným) omlouvám, že jsme na ně s jejich nejbližšími sehráli habadařuru a do poslední chvíle nevěděli a netušili.

Oba dva oceněné spojuje hned několik věcí – na Vrbcici se narodili, oba z Vrbeček sběhli, ale pomyslnou pupeční šňůru nepřestříhli. Jeden se na Vrbcici vrátil, druhý je jednou nohou na Vrbcici pořád.

Oba dva spojuje láska k muzice, kterou dělali kdysi společně, dnes každý jinak.

zleva: Václav Herzán, Tomáš Bílek, Markéta Veverková, Jaroslav Hasík

Komorních akcí na Vrbcici bez nádechu komerce je dnes bohužel poskrovnu. Važme si jich. Kdo za nimi má často „tak trochu“ prsty je Václav Herzán, přáteli zvaný Věna. Eště byly čtyři týdne do hodů,

hodové pondělky a další akce už roky nostalgicky i do vesela naladily nejednoho Vrbečáka i přespólního. Sklepanka, Kvak, ale také nejedna veselá historka je spojená právě s Věnou.

Kostel sv. Jiljí, památníky, kříže, pamětní desky a další díla jsou spjaty s Jarou Hasíkem. K tomu všemu si vzal na svá bedra nelehkou práci s dětskou cimbálovou muzikou Viola a v neposlední řadě je oporou své ženě Janě, pro kterou do keramiky vyrábí různé přípravy a pomůcky, aby Jana společně s dalšími děvčaty vyráběly něco tak úžasného, co tady ještě nebylo.

Rád bych Věnovi, Jarovi i jejich spolupracovníkům poděkoval za to, že jsou a za to, jací jsou. Přeji jim hodně zdraví a elánu do další práce a zábavy.

Tomáš Bílek. Váš starosta

Mainclův kříž a příprava na opravy křížů

Dědictví otců zachovej nám pane. Psalo se o tom mnohokrát – naši předci často v dobách nelehkých něco vybudovali a my dnes, kdy máme přebytky, máme co dělat, abychom závazkům dostáli. Nejinak je tomu u křížků na Vrbcici a jejím okolí.

S radostí můžeme konstatovat, že první dvě vlašťovky už máme za sebou – kříž u kostela

a Mainclův kříž u fary.

Donedávna byl zarostlý a někteří z nás si ani nevšimli, či nevzpomněli, že tam taková nádhera stojí. Na opravu se nám podařilo získat příspěvek z Jihomoravského kraje, za což jsme rádi a velmi děkujeme.

Mainclův kříž u fary

jihomoravský kraj

Odborné opravy se zhostil Jaroslav Hasík.

Na další kříže je dobrý základ již na Vrbcici. Díky panu Josefu Fojtáškoví a Jožkovi Bukovskému se podařilo zajistit nádherné dubové řezivo, které je dnes složeno na faře a probíhá zde přirozený proces schnutí. Doufejme, že se Vrbcice v příštím roce dočká opravy dalšího (nebo dalších) křížů a že oko nejednoho poutníka na nich spočine.

Tomáš Bílek. Váš starosta

Uskladnění dubového dřeva na opravu křížů na faře

Koncert na podporu jihomoravských obcí postížených tornádem

aneb

i za 48 hodin se dá zorganizovat koncert

Ve čtvrtek 24. června večer se Břeclavskem a Hodonínskem prohnala bouře s kroupami o velikosti tenisových míčků, která byla doprovázená tornádem. Katastrofou bylo zasaženo sedm obcí - nejvíce zasaženými obcemi byly Moravská Nová Ves a Hrušky na Břeclavsku a Lužice a Mikulčice na Hodonínsku.

25. června mne oslovil Zdeněk Němeček, multiinstrumentalista a kapelník Quanti Minoris s nápadem uspořádat koncert, „*páč dyby si natáh montérky a šel fachčit, dochtor, co mu loni operoval hercnu, by ho osobně utratil*“. Původně navrhoval nějaký "Špilas" (kde to je?), ale po návrhu dát to do kupy s Tomem Kočkem a jeho přesvědčující větou: „*já su z Vrbiče, ty si z Vrbiče*“ padla volba na Vrbiči. A rozhodnutí to bylo více než dobré.

Posuďte sami - jen v kase vstupného se našlo krásných 191.000,- Kč a spousta lidí poslala příspěvek jako virtuální vstupenku na účet zřízený městem Hustopeče a mikroregionem Hustopečsko. Do kasy věnovala svůj výmětek z předchozího koncertu také kapela Přístav. Jeden narozeninový oslavenec, který si nepřál být jmenován, věnoval svůj finanční dar od kamarádů. Nezbyvá než poděkovat – všem co přišli a přispěli, všem co hráli a mluvili (ano, řeč je o Zdeňkovi Truhlářovi) i všem, co organizovali. Doufáme, že se kamarádům na Podluží podaří vše dát dohromady a že v budoucnu budeme podobných katastrof vyvarování. Řekněte, nebylo by lepší si příště stříhnout koncert prostě jen tak?

Tomáš Bělek. Váš starosta

Quanti Minoris

Tomáš Kočko & Orchestr

Kulinářské okénko

připravila *Martina Mikulcová*

Jak už jsem slíbila ve vánočním zpravodaji, přináším zajímavé recepty od další kamarádky. Tentokrát jsem poprosila Ivetu Zálešákovou, která peče naprosto výtečné dezerty a podle mě by se pečení mohla věnovat profesionálně. Připravila pro vás dva sladké recepty a taky recept na domácí bulky na hamburgery, ten se myslím teď, během letní grilovací sezóny, bude hodit.

Domácí bulky na burgery

na kvásek:

250 ml vlažného mléka

40 g cukru moučka

42 g čerstvého droždí

na těsto:

500 g hladké mouky

2 žloutky

1 vejce

160 ml slunečnicového oleje

špetka soli

rozšlehané vejce na potřeni, mák, sezamová semínka a kmín na posypání

Nejdříve si uděláme kvásek, po vykynutí kvásku přidáme zbytek surovin a vypracujeme hladké těsto, které necháme přikryté v teple vykynout. Po vykynutí vytvoříme bulky a necháme na plechu znovu kynout. Vykynuté potřeme vajíčkem a posypeme semínky. Pečeme do zlatova v rozehráté troubě na 170°C 10-15 minut.

Sušenky

150 g ovesných vloček

50 g hladké špaldové mouky

75 g třtinového cukru

100 g másla

1 vejce

50 g ořechů (nasekat)

50 g brusinek (nasekat)

2 lžičce prášku do pečiva

½ lžičky skořice

Všechny suché suroviny smícháme s vejcem a rozpuštěným máslem, pořádně promícháme a tvoříme kuličky, které na plechu rozmáčkne do tvaru sušenky. Pečeme 10 minut ve vyhřáté troubě na 180°C.

Mazanec

420 g hladké mouky

100 ml smetany ke šlehání 33 %

110 ml plnotučného mléka

2 celá vejce

25 g droždí

85 g cukru krupice

10 g vanilkového cukru

kůru z ½ citrónu

50 g rozinek (namočte minimálně na 30 minut do 3 lžic rumu)

špetka soli

hrst plátek mandlí

Do mísy od robota vsypte mouku, udělejte v ní důlek, do kterého rozdrobte droždí, přidejte lžici cukru, 60 ml vlažného mléka smíchaného se smetanou a nechte vzejít kvásek.

Po uplynutí 15 minut přidejte 2 vejce, zbytek cukru, vlažné mléko se smetanou, špetku soli, citronovou kůru a vše nechte cca 10 minut hnít v robotu. Těsto musí být vláčné, lesklé a musí se odlepovat od stěn mísy. Nakonec přihodte rozinky namočené v rumu a ještě minutu nechte robotem zapracovat do těsta.

Těsto přikryjte suchou utěrkou a nechte na teplém místě cca 75-90 minut kynout tak, aby zdvojnásobilo svůj objem.

Z vykynutého těsta vytvoříme dva bochníky a dáme na plech znovu kynout.

Po vykynutí potřeme rozšlehaným máslem a nařízeme. Posypeme plátky mandlí a pečeme ve vyhřáté troubě na 160°C 40-45 minut.

Cimbalistka Terezka sklízela vavříny na mezinárodní soutěži

Když jsem Terezku poslouchala před soutěží, jak hraje, jak se její ruce kmitají nad cimbálem, jak prožívá každý tón, jak se soustředí, jak z ní při hře vyzařuje příjemná energie a jak se hezky poslouchá, řekla jsem si, že to děvče má v sobě dar i talent spojený s vůlí a pílí, jdoucí ruku v ruce tou správnou cestou.

V květnu 2021 se konal Mezinárodní festival cimbalů Valašské Meziříčí, který se pořádá jednou za dva roky. Soutěž probíhala v rámci festivalu a Terezku Bílkovou na ni přihlásil a připravil její skvělý pan učitel MgA. Michal Grombiřík. Spojila jsem se s panem učitelem Grombiříkem, jenž mě uvedl do celkového ducha soutěže.

Vzhledem k poměrně dlouhé historii se jedná o jednu z nejprestižnějších soutěží s velkou mezinárodní účastí, které se vůbec cimbalista může zúčastnit.

Interpretační soutěž je rozdělena na dvě kola.

V prvním kole, které má dvě části, uchazeč hraje povinnou skladbu z období renesance, baroka nebo klasicismu. Druhá část je postupová, takže soutěžící, kteří postoupí do druhého kola, pak hrají další skladbu dle vlastního výběru.

Soutěž hodnotí odborná porota, která je obvykle složená ze čtyř členů. Letos kvůli ztíženým hygienickým podmínkám byli porotci tři – Jan Rokyta ml. (CZ), Marcel Comendant (SK) a Viktoria Herencsar (HU). Porotci hodnotí tato kritéria: výběr repertoáru, technické zpracování skladby, hudební výraz, muzikalitu, čistotu hry, pedalizační techniku, tónovou estetiku a mnohá další.

Terezka soutěžila v druhé kategorii a hrála následující skladby:

Povinná skladba: Daniel Skála - Cimbalovánky (výběr z cyklu). Tuto skladbu měli všichni stejnou. A to mě velmi zaujalo, protože se soutěží anonymně. A to tak, že je mezi soutěžícími a porotou plenta. Další skladbou, kterou Terezka hrála, byla houslová sonáta č. 2 Andante od Johanna Sebastiana Bacha. Tato barokní skladba je

v pomalejším tempu a pan učitel s Terezkou tady zapracoval na tónové kultivaci a vedení jednotlivých hlasů i způsobem interpretace. Pochopila jsem, že k barokním skladbám je potřeba při hře přistupovat zcela odlišně než ke skladbám současným.

Tereza Bílková, Michal Grombiřík, Laura Soukopová

V další fázi soutěže zahrála Terezka Tři metamorfózy pro cimbal (Láska). Je to skladba od současně skladatelky Jarmily Mazourové. Zde pan učitel s Terezkou řešili zcela jiné interpretační problematiky, především technického rázu, jako dlouhé a rychlé skoky přes celý cimbal a také intonační preciznost. Část Lásky má krásný vývoj a citlivý charakter a tato skladba Terezce moc hezky sedla.

Zeptala jsem se pana učitele, proč Terezku na soutěž vybral. A on zcela spontánně odpověděl. „To je jasné, má talent a velký potenciál, za poslední roky se krásně

rozehrála a osobnostně dozrála. Již není dítě, ale mladá slečna, která dokáže zvládnout velké množství náročné práce. Byl jsem si jistý, že zkusit si zasoutěžit, pro ni bude cenná zkušenost. To jestli se umístí nebo ne, není vůbec podstatné. Ale vím, že děti, které zkušenost ze soutěže získají, se obrovsky posunou osobnostně i hudebně kupředu.“

Pan učitel Grombiřík na soutěž ve hře na cimbal připravoval dvě děvčata. Díky jeho smysluplné práci a výbornému přístupu se děvčata dokázala vybičovat k velkým výkonům. V tak silné soutěžní konkurenci obě děvčata postoupila do druhého kola a odvezla si diplomy.

A závěrem to nejdůležitější. Terezka Bílková se ve své kategorii umístila na krásném 3. místě. „Terezko, gratuluji!“

Chci tímto poděkovat panu učiteli Michalovi Grombiříkovi za podnětné informace a spolupráci.

Terezce přeji zdraví, ať se jí v životě daří a prožívá spoustu dalších radostných chvil u cimbalu.

Markéta Veverková, Vaše místostarostka

Vrbecká dědina 2021

Po dvou letech se podařila uskutečnit v červnu tradiční folklorní akce nejen pro vrbecké občany. Letos to byl již 16. ročník přehlídky Vrbecká dědina, tentokrát spojená s modrohorským zpíváním, jehož organizace v tomto roce padla na vrbecké mužáky.

V úvodu se představila dětská vrbecká cimbálová muzika Viola. Bylo to jejich první veřejné vystoupení, kterým mile překvapila a navodila příjemnou atmosféru této akce.

Ráda bych tímto poděkovala členům Vrbeckých mužáků, kteří tuto akci pořádali ve spolupráci s panem starostou.

Součástí akce bylo také slavnostní předání ocenění starosty panu Václavu Herzánovi a panu Jaroslavu Hasíkovi za dlouhodobý přínos pro Vrbici... a o tom si přečtete v článku od pana starosty.

Markéta Veverková, Vaše místostarostka

Pořad skvěle moderovala svým originálním hlasem i způsobem Petra Eliášová. Navzdory počasí a přerušení programu díky dešti vystoupilo pět

mužáckých sborů Modrých hor. Mužáci z Vrbsice, Svodničan z Bořetic, Presúzní sbor z Velkých Pavlovic, mužáci z Němčiček, mužáci z Kobylí a jako host k nám až z Čeložnic přijely zazpívat Zpěvulenky. Zpěváky celý večer doprovázela

cimbálová muzika Guráš z Velkých Bílovic s primášem Janem Omastou.

Označením VOC se mohou pyšnit nová vína

Vinařský zapsaný spolek VOC Modré Hory organizoval v jarních měsících pracovní setkání jmenovaných hodnotitelů vín VOC Modré Hory z důvodu I. zařídování vzorků vín pro tuto certifikaci v letošním roce. Pracovní hodnocení vín proběhlo ve Vinařství Horák Vrbsice za splnění aktuálních přísných protiepidemiologických opatření.

Celkem bylo přihlášeno 15 vzorků z nichž bylo 5 vín rosé a 10 vín červených od 8 členských vinařství, mezi nimiž byli zastoupeni vinaři všech modrohorských obcí. Přísnému tříhodinovému hodnocení pro certifikaci dohlíželo 7 renomovaných degustátorů.

Podmínkám a pravidlům pro udělení označení VOC Modré Hory vyhovělo 13 vzorků a 2 vzorky nevyhověly. Odrůdová skladba hodnocených vín byla následující: 8x Frankovka, 4x Svatovavřínecké, 2x Modrý Portugal, 1x směs FR+SV. Spolek organizuje zařídování vín vždy dvakrát ročně, další hodnocení proběhne v bofetickém Rodinném vinařství Jedlička.

Letošní jarní pracovní setkání mělo i významné kulatiny, jednak se jednalo historicky o již 20. zařídování vín a 10 let od prvního zařídění vína VOC Modré Hory, z.s. Za tuto první dekádu činnosti spolku nelze nezmínit sedm vinařství z devanácti, která zařídila do modrohorské certifikace VOC zatím nejvíce vín: Syfany Vrbsice – 25, Sedláček Vrbsice – 25, J.Stávek Němčičky – 25, P&R Stávkovi – 19, Patria Kobylí – 13, Horák Vrbsice – 12 a Jedlička Bořetice – 10.

Nejstarším zaříděným vínem se může pyšnit Frankovka 2008, tehdy ještě z Rodinného vinařství Jedlička a Novák Bořetice. Celkově od vzniku spolku včetně prvního letošního zařídování bylo s kladným výsledkem pro certifikaci vín VOC Modré Hory uznáno přesně 180 vín. Vinařství našeho mikroregionu stále více svá vína do této certifikované klasifikace zařazují, reagují tím na velice kladné odezvy svých zákazníků. Spolek má aktuálně 19 členských vinařství a těší se na případné rozšíření o další zájemce z řad modrohorských vinařů, kteří do budoucna cítí obrovskou příležitost k oslovení svých stávajících i nových zákazníků v tomto moderním VOC trendu.

*za svazek obcí Modré Hory Lukáš Stávek
fotografie: archiv VOC MODRÉ HORY*

Letní kempy s Mapíkem na Vrbici

Tábory na Vrbici nejsou nic až tak nového. Několik generací s láskou a nadšením vzpomíná na tábory s paní ředitelkou Jarmilou Jelínkovou.

Dnešní děti tráví prázdniny hodně rozmanitě – jezdí k moři, do Alp, po vlastech českých, nabídka táborů je nepřeberná, prostě zážitků, co hrdlo ráčí. Ale co takový kousek léta se svými kamarády na Vrbici?

Prostřednictvím MAP Hustopečsko a MAS Hustopečsko jsme zareagovali na možnost letních kempů, které dotačně podpořilo MŠMT. A nejen my na Vrbici – celkem se zapojilo 13 obcí z Hustopečska a zorganizovalo 27 táborů. Zájem dětí byl veliký.

Vrbecké děti si užily jeden turnus v červenci a jeden turnus v srpnu. Děti byly nadšené a lektorky pod pedagogickým vedením Kláry Beranové a Michaely Kostihové také.

V rámci kempů jsme se zapojili do krásného projektu Putování s Mapíkem, děti navštívily kobylskou rozhlednu a muzeum. Do putování s Mapíkem se můžete zapojit i Vy. Navštivte místa nacházející se takřka za humny, o kterých ne všichni ví. Zkuste to!

2. Mapíkova pravidla hry

Soutěžít o ceny mohou pouze děti a žáci, ocenění budou první tři v každé kategorii. Do hry se však může zapojit každý zájemce o bližší poznání našeho regionu. Prostřednictvím soutěžících dětí se do soutěže zapojí i školy, které mohou získat titul „Mapíkova škola“ a věcnou odměnu.

I. DĚTI:

Soutěžní kategorie:

- I. děti do 6 let
- II. děti do 11 let
- III. děti do 15 let

Soutěžní úkoly:

Na každé trase jsou určena 1 – 2 místa, na kterých se účastník vyfotografuje tak, aby byl na fotce vidět nejen on, ale i určené místo (např. za zády s rozhlednou, s památníkem apod.).

Podmínky pro zařazení do hodnocení:

Každý, kdo chce soutěžit, musí absolvovat všechny čtyři výzvy a v každé projít alespoň jednu trasu. To znamená, že do soutěže pošle nejméně 5 fotografií, aby mohl být zařazen do hodnocení.

Registrace v soutěži:

Zasláním pěti fotografií prostřednictvím mobilního telefonu nebo počítače na adresu: www.maphustopecko.cz

Na webu klikni na odkaz **Putování s Mapíkem - nahraj fotky** a sleduj další pokyny. Zadávat budeš tyto údaje:

1. Jméno a příjmení
2. Věk
3. Celý název školy, kterou navštěvuje (včetně názvu obce)
Odesláním fotografií soutěžící potvrzuje, že se seznámil s poučením, které si tam přečetl:
4. Zasláním fotografie do soutěže souhlasím s jejím uložením a zveřejněním pro účely dokumentace a propagace projektu tak, jak je stanoveno v pravidlech soutěže.¹⁾

Vyhodnocení:

1. uzávěrka příjmu fotografií – 30. 9. 2021
2. uzávěrka příjmu fotografií – 30. 3. 2022

Po termínu každé uzávěrky proběhne vyhodnocení zasláných fotografií. Ocenění budou první tři v každé věkové kategorii, kteří pošlou nejvíce fotografií (maximum je 25) a současně splní podmínky pro zařazení do hodnocení (minimum je 5 fotografií = z 1. výzvy dvě fotografie, z 2., 3., a 4. výzvy po jedné fotografii z vybraných tras).

Ocenění vítězů:

Ze zdařilých fotografií bude uspořádána výstava. Vítězové na vernisáži této výstavy obdrží diplom a věcnou cenu.

II. ŠKOLY:

Ocenění „Mapíkova škola“

Po každé uzávěrce budou vybrány tři školy (jedna MŠ, jedna ZŠ s 1. st., jedna ZŠ s 1. a 2. st.), z nichž se soutěže zúčastní největší procento dětí nebo žáků. Vítězná škola obdrží titul „Mapíkova škola“ a věcnou odměnu, jako ocenění za vedení dětí k poznání našeho regionu.

¹⁾ Celé znění poučení: Zasláním fotografie do soutěže souhlasím s jejím uložením a zveřejněním pro účely dokumentace a propagace projektu tak, jak je stanoveno v pravidlech soutěže. Souhlasím se sběrem, uchováváním a zpracováním osobních údajů příjemcem dotace, Mikroregionem Hustopečsko, jako správcem osobních údajů v souladu s Obecným nařízením o ochraně osobních údajů. Osobní údaje je příjemce oprávněn zpracovávat výhradně v souvislosti s realizací projektu, zejména pak při přípravě zpráv o realizaci. Příjemce je oprávněn zpracovávat osobní údaje do 31. 12. 2033, tedy po dobu, po kterou je EK oprávněna provádět kontrolu OP VVV. Bez zbytečného odkladu po uplynutí této doby je příjemce povinen provést likvidaci těchto osobních údajů.

Připravujeme novou knihu ...

Někteří z Vás už to zaregistrovali. Zastavili skupinku fotografů s dotazem: „Co to tady děláte?“. Dali se do řeči a mnohdy dodali cenné rady.

Je to tedy venku – připravujeme knihu, vyjít by měla na jaře, kdy se snad konečně podaří uspořádat sraz rodáků a pracovní název má – „stará, nová“. Pozorný čtenář po shlédnutí krátké ochutnávky pochopí proč.

Tým fotografů organizuje Veronika Mikulicová, grafiku a vydání bude mít na starosti nakladatelství Tváře...

Projekt nemá ambice nic retušovat, když je na fotkách tu a tam auto, nebo život, jenom dobře...

začátek Vrbského Újezdu od Bořetic před lety

"DĚDINŮ KOLEM PARKU"

ŠKOLA - PŮVODNÍ VCHOD

HLAVNÍ CESTA - u domu č. 1

Velká šance pro Radima Galu, žáka ZUŠ Velké Bílovice

Radim Gala, žák ZUŠ Velké Bílovice ze třídy p. uč. Radka Růžičky, se již podruhé zúčastnil vikendového soustředění s Českou filharmonií (ČF) v pražském Rudolfinu.

Radim byl vybrán jako jeden z velkých talentů z České republiky, aby si vyzkoušel, jaké to je hrát s naším nejlepším symfonickým orchestrem pod vedením věhlasného dirigenta Petra Altrichtera. Radim a všichni ostatní studenti měli během celého červnového víkendu několik dělených zkoušek se sólisty České filharmonie a hlavně velké zkoušky s celým orchestrem pod vedením již zmíněného Petra Altrichtera.

Kromě večerní prohlídky Prahy, trávil Radim veškerý čas aktivně s trombonem v Rudolfinu. Během následujícího roku se ještě zúčastní několika hudebních soustředění, která následně vyvrcholí koncertem s Českou filharmonií v pražském Rudolfinu, nebo na open-air koncertu u Pražského hradu.

První trombonista ČF Jan Perný Radimovi dokonce nabídl spolupráci do dalších let a domluvili se spolu na pravidelných konzultacích.

Budu doufat, že tato krátká, ale velmi významná epizoda nebude pro Radima posledním setkáním s tímto

světoznámým hudebním tělesem. Třeba se jeho cesta z naší ZUŠ do ČF bude opakovat a možná...

*Radek Růžicka, učitel dechových nástrojů,
ZUŠ Velké Bílovice*

ZMĚNA OTVÍRACÍ DOBY KNIHOVNY

Od 30. 8. 2021

bude knihovna otevřena vždy

ve STŘEDU a PÁTEK
od 15:00 do 18:00 hodin

Modré Hory znají TOP 30 vín ze všech pěti obcí

Šampionem 6. ročníku soutěže 30 vín Modrých Hor se stala Frankovka Reserva ročníku 2018 z vinařství VÍNO J. STÁVEK

Už po šesté zasedli erudovaní degustátoři z Modrých Hor za pracovní stoly a vydali se na cestu hledání. Hledali 30 nejlepších vín z tohoto mikroregionu známého především svými skvělými modrými odrůdami. V soutěži se šelý necelé tři stovky přihlášených vzorků, což je za fungování soutěže zatím nejvyšší počet vín. Nejlepší ocenění si odneslo vinařství VÍNO J. STÁVEK z Němčiček.

Hodnocení 6. ročníku soutěže 30 vín Modrých Hor proběhlo 5.5.2021. To bylo letos v mnohém jiné – poprvé proběhlo v prostorách Ekocentra Trkmanka ve Velkých Pavlovicích, kde se konalo také zatlídování přihlášených vín. Soutěž je otevřena pro vína vyrobená z hroznů révy vinné, mající původ v katastru obcí mikroregionu Modré Hory (Bořetice, Kobylí, Němčičky, Velké Pavlovice a Vrbece.), která splňují podmínky tohoto statutu. Soutěž je otevřena všem vínům, která jsou jednoznačně identifikovatelná (výrobce, původ, číslo šarže a doplňující údaj o zbytkovém cukru, atd.).

Hodnocení vín se zúčastnilo 30 certifikovaných degustátorů včetně erudovaných vinařů v oboru z jednotlivých vinařství mikroregionu Modré Hory. Na objektivitu při hodnocení vín dohlíželi také předsedové jednotlivých komisí, které byly zastoupeny degustátory vždy ze všech pěti modrohorských obcí. Celkem šest komisí vybíralo z 274 přihlášených vín to nejlepší a zároveň hledalo top 30 vín z mikroregionu Modré Hory. Hodnotitelé zapisovali body pomocí speciálních tabletů do systému pro hodnocení vín „Elwis“ pod garancí Národního vinařského centra, o.p.s., který vyhodnotí výsledný bodový průměr u každého vzorku a velmi tak usnadní a především urychlí celé hodnocení.

V závěru celého hodnocení zasedli k jednomu stolu předsedové všech šesti komisí, kteří z nejlepší hodnocených vzorků vybrali naprosté šampióny. Tím nejlepším se stala Frankovka Reserva, výběr z hroznů, ročníku 2018 z vinařství VÍNO J. STÁVEK, jehož jméno je na vinařských soutěžích často skloňováno. Vinař Jan Stávek své úspěchy přičítá především poctivosti a trpělivosti, které do vína vkládá. Jan také velmi dobře ví, že na dobré věci se vyplácí počkat. A tak mohla vzniknout Frankovka

Reserva 2018 výběr z hroznů, která se nyní může honosit titulem Šampion 30 vín Modrých Hor.

„Takové víno není možné dělat každý rok. Děláme ho pouze v letech, kdy je ročník opravdu výjimečný, což rok 2018 byl. Jedná se o víno z hroznů z nízké sklizně, což znamená, že na každém keři bylo méně než kilo hroznů. Tím pádem byl mnohem nižší výnos, ale o to vyšší kvalita i cukernatost,“ popisuje původ Frankovy Resery Jan Stávek. „Už když to víno kvasilo, poznal jsem, že se jedná o něco zvláštního, tak jsem na to nakoupil nové sudy z prestižních bednářství a to víno pak zrábalo bez toho, aniž bychom ho nějak promíchávali nebo přečerpávali,“ dodává k vítěznému vínu. To tedy dva roky naprosto nehnuté zrábalo v nových barikových sudech a teprve po dvou letech se stočilo a nalahovalo.

Skvělému výsledku také nahrál ročník 2018. Ten byl výjimečný svými vysokými teplotami už na jaře. Vydatný byl pak také podzim, především říjen a září, což Frankovce napomohlo k dokonalému vyzrání. Kdy se můžeme těšit na další Frankovku Reseru neví Jan Stávek s jistotou. Odhaduje, že další by mohla být z roku 2021.

Frankovka Reserva nebyla jediné víno z vinařství VÍNO J. STÁVEK, která se v soutěži umístila na velmi dobrých místech. Patří mezi ně také Rosé Bočky nebo Bílá Frankovka. „Mám obrovskou radost, a to především proto, že všechna má vína, která se umístila, pochází z modrých odrůd,“ sděluje nadšen Stávek. Kromě výběrného umístění se raduje také z průběhu celého hodnocení. „Musím říct, že letošní organizace byla snad o dva stupně výš než kdykoliv jindy. Letošní výběr 30 vín Modrých Hor se mi líbil zatím úplně nejvíc, kvalita organizace byla opravdu vysoká a i celou přípravu hodnotím velice kladně. Upřímně doufám, že to tak bude pokračovat i v následujících letech,“ říká Jan Stávek. A nebyl jediný, kdo si celou akci pochvaloval. „Musím velice poděkovat paní ředitelce Ekocentra Trkmanka Zitě Dvořákové a celému realizačnímu týmu za vysoce profesionální přístup od příprav zázemí pro soutěž, servis pro komise až po občerstvení pro hodnotitele. Navíc při ztížených podmínkách a opatřeních, které

se vyskytly z důvodu epidemie," konstatuje vedoucí soutěže David Ludín.

Odborný garant soutěže Lukáš Stávek se do chvály přidal také: „Zajištění prostor a služeb kolem hodnocení, průběh organizace a samotné hodnocení soutěže 30 vín Modrých Hor mělo dle hlavního sommeliera Národního vinařského centra, o.p.s., Ing. Marka Babisze, vysokou úroveň. Děkuji všem vinařům, degustátorům, servisním pracovníkům a organizátorům za skvěle odvedenou práci.“

V kolekci 30 vín Modrých Hor jsou rovnoměrně zastoupena vína ze všech 5 obcí. Němčičky kromě VÍNO J.STÁVEK, který letos získal ocenění nejen za šampiona, ale i za nejlepší kolekci vín, reprezentuje ještě VINAŘSTVÍ STÁVEK PAVEL A RADIM a VINAŘSTVÍ ZD NĚMČIČKY. Z Velkých Pavlovic se v pomyslném utkání zdejších vinařů prosadili VINAŘSTVÍ BUCHTOVI, VINAŘSTVÍ TUREK & ŠIŠKA, VINAŘSTVÍ ŠPACA, VINAŘSTVÍ KNOLL, VINAŘSTVÍ BALOUN a VÍNO ZBOROVSKÝ. Z vinařů z Bořetic uspěli VINAŘSTVÍ HABŘINA, VINAŘSTVÍ ÚJEZDSKÝ, VINAŘSTVÍ NOVÁK

a VINAŘSTVÍ KUBÍK. Z Vrbcie zde najdete hned tři vína od VINAŘSTVÍ VÍT SEDLÁČEK a dále víno z VINAŘSTVÍ ZÁLEŠÁK, VINAŘSTVÍ HORÁK a VINAŘSTVÍ BAŘINA. Z Kobylských vinařství se prosadilo VINAŘSTVÍ RUSNÁKOVI, VINAŘSTVÍ TOMČALA, VÍNA HERZÁNOVI a VINAŘSTVÍ LŮBALOVI. Poděkování patří samozřejmě úplně všem zúčastněným vinařům, kteří svými víny obohatili tuto soutěž. Někteří získali i výborná bodová hodnocení a ačkoli se jejich vína dle výběrového klíče do výsledné kolekce 30 vín Modrých Hor nedostala, patří jim také velká gratulace. Kompletní seznam všech hodnocených vín je k nahlédnutí pod článkem. Moc děkujeme.

A kde vítězná vína ochutnat? Přece na přehlídce soutěže, na kterou Vás všechny srdečně zveme, a proto si zapište datum 4.9.2021!

Prezentace začíná ve 13:00, od 16:00 bude hrát cimbálová muzika. Akce se koná na nádvoří sokolovny ve Velkých Pavlovicích a bude součástí putování za burčákem po Modrých Horách.

Top 30 vín Modrých Hor

Velké Pavlovice:

Tramín červený 2019 VOC vinice VELKÉ PAVLOVICE – *Vinařství Buchtovi*

Tramín červený 2019 MZV – *Vinařství Turek & Šiška*

Chardonnay 2020 PS – *Vinařství Špaca*

Frankovka 2019 MZV – *Vinařství Knoll*

Merlot 2019 VH – *Vinařství Baloun*

Frankovka 2019 MZV – *Víno Zborovský*

Němčičky:

Müller Thurgau 2020 MZV – *Vinařství Stávek Pavel a Radim*

Neuburské 2020 MZV – *ZD Němčičky*

Pálava 2020 MZV – *Vinařství Stávek Pavel a Radim*

Frankovka (Reserva) 2018 VH – *VÍNO J.STÁVEK*

Svatovavřínecké (Rosé Bočky) 2018 VOC Modré hory – *VÍNO J.STÁVEK*

Frankovka (Bílá Frankovka) 2020 KV – *VÍNO J.STÁVEK*

Bořetice:

Tramín červený 2019 PS – *Vinařství Habřina*

Chardonnay 2018 MZV – *Vinařství Újezdský*

Tramín červený 2020 MZV – *Vinařství Novák*

Rulandské modré 2019 MZV – *Vinařství Újezdský*

Cabernet Sauvignon 2018 VH – *Vinařství Habřina*

Cuvée TÁLEK 2019 MZV – *Vinařství Kubík*

Vrbcie:

Hibernal 2020 MZV – *Vinařství Zálešák*

Chardonnay 2018 PS – *Vinařství Horák*

Chardonnay 2020 MZV – *Vinařství Bařina*

André 2018 PS – *Vinařství Vít Sedláček*

Frankovka 2018 VOC Modré hory – *Vinařství Vít Sedláček*

Dornfelder 2018 PS – *Vinařství Vít Sedláček*

Kobyli:

Hibernal 2020 MZV – *Vinařství Rusňakovi*

Sauvignon 2020 MZV – *Vinařství Tomčala*

Chardonnay 2018 MZV – *VÍNA HERZÁNOVI*

Zweigeltrebe 2019 MZV – *Vinařství Tomčala*

Zweigeltrebe 2018 PS – *Vinařství Lůbalovi*

Cuvée od Studánky 2019 MZV – *Vinařství Rusňakovi*

A jakým klíčem se 30 vín Modrých Hor vybírá?

Z kategorií A až E je vybráno 30 nejlépe hodnocených vín a to tak, aby v těchto třiceti vzorcích bylo 6 vzorků z každé z pěti zúčastněných obcí (6x5=30), a to dále v poměru 50% bílé víno a 50% červené - růžové víno i klaret.

Vítězové jednotlivých kategorií:

A. Bílá vína suchá a polosuchá – vítěz kategorie Müller Thurgau 2020 MZV – *Vinařství Stávek Pavel a Radim*

B. Bílá vína polosladká – vítěz kategorie Tramín červený 2019 VOC vinice VELKÉ PAVLOVICE – *Vinařství Buchtovi*

C. Sladká vína (bílá, červená i růžová) – vítěz kategorie Solaris2020MZV – *Vinařství Knoll*

D. Růžová vína (suchá, polosuchá a polosladká) – vítěz kategorie Svatovavřínecké (Rosé Bočky) 2018 VOC Modré hory – *VÍNO J.STÁVEK*

E. Červená vína suchá a polosuchá – vítěz kategorie a Šampion soutěže Frankovka (Reserva) 2018 VH – *VÍNO J.STÁVEK*

Tereza Slámová

Modré Hory hlásí: Jsme připraveni! Novou mapou 50 nejoblíbenějších turistických cílů otevírají svoji náruč plnou služeb.

Mapa jako skvělý pomocník a rádce

Horkou novinkou je zbrusu nová mapa padesátky doporučení na nejoblíbenější turistické cíle a kvalitní služby hned v pěti modrohorských obcích. Zájemci si ji mohou prohlédnout jak ve verzi tištěné, tak i v online podobě na www.modrehory.cz/mapa.

Návštěvníkům tato mapa jistě přijde vhod při plánování programu v regionu, ať už přímo

na Stezce Modré Hory při pěších procházkách, na kole, nebo třeba jen při návštěvě zajímavého cíle vlastním autem.

*Lukáš Stávek
manažer svazku obcí Modré Hory*

Jak je to s poplatky za odpad?

Platíme moc nebo málo?

Poplatky za odpad – tedy za jeho likvidaci – jsou příjmem obce a jejich výši stanovuje v souladu s platnými zákony zastupitelstvo obce. Poplatky, zvláště jejich navýšení, vyvolává u některých občanů řadu otázek – proč zase ty poplatky zvyšují? Proč Hantály zdrazují?

A jak to ve skutečnosti vlastně je?

Obec Vrbecko je spolu s dalšími 35 obcemi na Břeclavsku a Hustopečsku akcionářem společnosti HANTÁLY a.s. Velké Pavlovice.

Hantály a.s. již 30 let pro své obce zajišťují servis v oblasti nakládání s odpady – svoz odpadů, dotřídění, likvidaci, skládkování a další činnosti, které jsou fakturovány na základě smlouvy mezi obcí a společností. Cenová politika je nastavena tak, aby společnost hospodařila s průměrným ziskem a měla na další rozvoj a modernizaci provozu finanční prostředky, např. cena nového svozového vozu v základní výbavě je okolo 5,5 mil. Kč! Dlouhodobě se pohybujeme na nejnižší cenové úrovni v České republice. V cenách je nutně však zohlednit navýšení minimální mzdy, cenu pohonných hmot a od letošního roku ještě navýšení skládkovacího poplatku, který je dán zákonem. To bude mít dopad i na obce a občany. Tento poplatek však nezůstane k dispozici společnosti, která skládku provozuje, ale je odváděn do rozpočtu státu a obce, na jejímž území skládka leží.

Od příštího roku si může zastupitelstvo obce stanovit způsob, jakým stanoví výši poplatku od občanů.

V prvním případě může být zachován stejný systém jako doposud, ale výše poplatku může být stanovena až do výše 1200 Kč na osobu a rok.

Druhý způsob je administrativně náročnější pro obec i svozovou společnost, poplatek je však stanoven podle velikosti svozové nádoby (popelnice). Zákon stanoví maximální cenu za 1 litr nádoby nebo 1 kg odpadu.

Zákon také zavádí minimální množství odpadu, které je počítáno na jednoho občana a odvozuje tak minimální výši poplatku. Nelze tedy již argumentovat slovy: „Já přece žádný odpad nemám, tak nic platit nemusím!“

Poplatek, ať je stanoven prvním či druhým způsobem, zahrnuje celkové náklady na svoz

a likvidaci komunálního odpadu (černé nádoby), bioodpadu, svoz a dotřídění papíru, plastu, skla, provoz sběrného dvora, likvidaci černých skládek, zkrátka veškeré náklady na odpadové hospodářství obce.

V některých obcích občané poplatek za odpad neplatí. Většinou jsou to obce, které zvýšily daň z nemovitosti a tím získají prostředky i na likvidaci odpadů nebo náklad hradí ze svého rozpočtu na úkor dalších činností v obci. Je toto správná cesta? Vždyť každý z nás odpad produkuje a měli bychom se na jeho likvidaci finančně podílet.

V současné době je výše poplatku 550 Kč na osobu a rok, to je 1,51 Kč na osobu a den. Pro čtyřčlennou rodinu je to 6,04 Kč na den. Zdá se vám to mnoho za veškerý odpadový servis v obci?

Ing. Jana Krutáková, ředitelka Hantály a.s.

OSVĚDČENÍ

O PODÍLU NA ZLEPŠENÍ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Kolektivní systém Elektrowin tímto potvrzuje, že spolupracující partner

OBEC VRBICE

v roce 2020 odevzdal ke zpětnému odběru a recyklaci **1 039 kg** elektrozařízení, které bylo následně zpracováno s využitím nejlepších dostupných technologií a v souladu s evropskými standardy.

Tím se podílí na:

snížení produkce skleníkových plynů o 12,40 tun CO₂	→	množství vzrostlých smrků, které pohltí stejný objem CO ₂ – 5
omezení těžby o 609,13 litrů ropy	→	je to stejné jako PHM do osobního auta pro 23 cest Praha – Brno po D1
úspore 6 270,51 kWh elektrické energie	→	potřebné k 6 271 mycím cyklům myčky nádobí

recyklaci

597,65 kg železa Fe to odpovídá množství železa potřebnému pro výrobu 25 kusů práček	21,09 kg mědi takové množství by bylo zapotřebí pro ražbu 3 751 1€ mincí	26,06 kg hliníku Al to by posloužilo k výrobě 1 738 plechovek o objemu 0,33 l

Ing. Roman Trznik
předseda představenstva ELEKTROWIN a.s.

Vypočet proveden na základě výpočetního nástroje WEEE For a Greened PRB Consultants bv
Vygenerováno dne: 12.03.2021

VINAŘI VRBICE

Letní služby otevřených sklepů Na Vrbcu pro opicu

Už třetím rokem drží Vinaři Vrbeč pravidelné letní služby otevřených sklepů. Už od začátku byla myšlenka postavena tak, že se jedná opravdu o službu. Často jsme slyšeli, že sklepy jsou sice krásné, ale turista se nikde nepodívá dovnitř a skleničku vína mu nikdo nenalije. Proto jsme se v roce 2018 dohodli, že budou vždy dva vinaři držet službu. V červnu je pouze víkendová (pátky a soboty), o prázdninách trvá celý týden, od úterý do soboty. Čas je skutečně nastaven tak, abychom tam byli v době, kdy je jinak velmi nepravděpodobné, že tam náhodný návštěvník někomu najde. Začíná se už v deset dopoledne, služba končí v šest. A ano, jsou dny, kdy se na „službě“ máme co otáčet a něco se ve sklepech i vydělá. A jsou dny, kdy tam prostě sedíte na prázdnou, protože třeba prší. Je to závazek a je to povinnost. Je to často část dovolené, které se vinař vzdá nebo třeba zaplatí brigádníka, protože věnovat se hostům je sice hezké, ale vinohrad nepočká...

Slychám, že je některým trnem v patě název Na Vrbcu pro opicu. O tom, jaký příběh se za tím skrývá, jsem už psala několikrát jinde, ale

ve zkratce: Pointa tkví v tom, vysvětlit hostům, že návštěva vinného sklepa není o honbě za opicí, ale naopak o povídání s vinařem při víně a o víně. Mimochodem, víte, že tu „placku“ s opičkou dostane návštěvník za šest půldecových vzorků (a k tomu musí často absolvovat třeba hodinovou přednášku o víně). Z takového množství se snad ještě nikdo opravdu neopil.

Snad bychom mohli název změnit. Jenže než opustíte staré, je potřeba vymyslet nové. A najít něco poutavého, chytlavého, není jen tak. Zkuste to! Vymyslete název, který obsáhne všechno to, co je napsáno výše, a pokud možno je ještě nějak originální. Když vyloučíte všechny otřepané varianty spojení „Za vinařem“ či „Otevřené sklepy“ (protože takové mají v každé vinařské obci), zjistíte, že to není tak jednoduché. Pokud na to přijdete, dejte mi vědět. Anebo se podjme zamyslet, co nás na tom tak dráždí. Jestli třeba není na čase přijmout rčení, jehož význam se touto akcí paradoxně vlastně snažíme změnit, jako součást vrbečské historie. A přestat se brát tak vážně.

Zarážení hory v areálu Pod Větrákem na Stráži

4. září 2021 od 19 hodin

hraje CM Klaret

Sklepy pod hvězdami

Když jsem loni vymyslela noční otevřené sklepy jako variantu odložené jarní akce Z kopca do kopca, byli mnozí proti. Paradoxně to byli hlavně moji vinaři, kdo nechtěl otevřít až večer a já to musela obhájit v první řadě před nimi. Tehdy jsem slibovala, že je to jen náhradní řešení, najdete to koneckonců v některém z loňských čísel zpravodaje.

Z jednání s panem starostou pak vzešel návrh, abychom z toho udělali opakovanou akci jako náhradu za Zarážení hory, které se nám, doufejme, podařilo překlopit zpět v akci pořádanou hlavně pro místní. Já se na to tehdy (s vědomím daného slibu) moc netvářila. Ale když tuto myšlenku podpořili moji vinaři (ano, ti, které jsem o tom původně musela přesvědčovat), kývla jsem. Taky proto, že jsem byla loni nadšená z atmosféry té akce.

Proto jsme jako spolek zavedli novou akci s poetickým názvem Sklepy pod hvězdami. I letos byla nálada báječná, plná milých setkání a pěkné muziky. A přestože se vám chci v tomto článku v první řadě omluvit, že jsem nedodržela slovo, jsem upřímně ráda, že to tak dopadlo. Jarní Z kopca do kopca jsme jako spolek kvůli platným opatřením v plné míře uspořádat nemohli a otevřená sklepní okénka byla jen chabou náhradou. Jestli se uskuteční podzimní akce spojená s ochutnáváním mladých vín, je rovněž nejisté. A protože mnozí z mých vinařů mají tyto akce jako hlavní odbytový kanál pro svoje víno, jsem ráda, že aspoň Sklepy pod hvězdami mohly proběhnout.

za Vinaře Vrbeč Lenka Machovská

Příživníci

Myslím, že se najdou v každém oboru, nejen ve vinařství. Třeba ubytovatelé. Jsou ti, co to dělají legálně, mají řádně zkolaudováno, vyřízená patřičná povolení, splňují protipožární směrnice, hlásí cizince na cizinecké policii a odvádějí z výdělku poplatky a daně. A pak ti, kdo si upraví chaloupku po babičce, nikde nic nehlásí a vesele v ní ubytovávají.

V České republice je snad každý obor svázán nepřehledným množstvím regulí, norem a pravidel, a u potravinářství to platí dvojnásob. Koneckonců, tady jde přece o zdraví. Zeptejte se kteréhokoli restaurátéra, co všechno musí plnit. Co ho stálo úsilí jen zřízení živnosti, naplnění požadavků na provozovnu, splnění podmínek hygieny a podobně. Je to tak správné? Snad... Já věřím, že mnozí by smysluplné hygienické požadavky splňovali bez ohledu na to, jestli jim hrozí pokuta či nikoli. Nikdo nechceme, aby nám servírovali brambory a zeleninu okrájenou od plísně a jídlo ze spíže, ve které se prohánějí myši. Poctivý provozovatel by to považoval za samozřejmost a nepotřeboval by k tomu žádná nařízení. Jistě by se ale našli i tací, kteří budou vydělávat na všem a za každou cenu. Právě proti nim nás mají hygienické normy chránit.

I když si to mnozí neuvědomují, i vinařství je potravinářská výroba. Státní zemědělská a potravinářská inspekce dohlíží na to, aby víno uvedené do oběhu „nikoho neotrávil“. A má k tomu samozřejmě patřičné nástroje, včetně statistických pokut. Prosím, povšimněte si formulace víno uvedené do oběhu. Neříká, jak by se mohlo zdát, víno prodané, ale i víno, které někomu nalijete zcela zdarma. Pakliže tím ohrozíte jeho zdraví, můžete za to nést následky. Podobných institucí, které na činnost vinařů dohlížejí, je celá řada. Celní úřad, ÚZUS. Živnostenský a finanční úřad se rozumí samo sebou. Kromě toho musíte mít řádně zkolaudovanou provozovnu, která splňuje požadavky hygieny pro výrobu potravin, a samozřejmě požární-bezpečnostní směrnice.

A to jsme jen u výroby vína. Posezení ve vinném sklepě už spadá do hostinské živnosti, a tam pro vás platí pravidla stejná, jako pro každou restauraci. Včetně třeba takové „drobnosti“, že musíte mít zvlášť WC pro personál a zvlášť pro hosty. Ta pravidla jsou velmi přísná, skoro by se někdy chtělo říct, že až zbytečně. Jenže jsou nějak nastavená, a pokud v daném oboru chcete podnikat, zkrátka vám nezbyvá, než je splňovat.

A pak jsou tady ti uvedení v nadpisu. S plněním pravidel si nedělají hlavu. Nic nikam nehlásí, nic neplní a nic neodvádějí. Prostě si před sklep postaví lavičku, vytáhnou gril a kolemjdoucí hosti vínem, v lepším případě vyrobeným pilnou prací ve vinohradě, ale často ani to ne.

Víte, nejde o to, že ze svého výdělku neodvádějí daně. Vlastně nejde ani o to, že těm poctivým „berou kšefty“ – upřímně, o hosta, který je ochotný pít víno takové „kvality“, poctivý vinař stejně nestojí. Nikdo jim, myslím, nezávidí těch pár korun, které si touto cestou vydělají (i když vzhledem k intenzitě života na Stráži to nespíš „pár“ korun nebude). Ide hlavně o to, že právě taková často těm poctivým kazí jméno nejen v očích zákazníků, ale hlavně v očích místních. Pokud je na Stráži kraval, řekne se „vinaři“. Pokud je někde, s odpuštěním, nablito, řekne se „vinaři“. Pokud se někdo pod vlivem alkoholu poraní, zní opět „vinaři“.

Kolikrát jsem slyšela výtku, že názvem Na Vrubicu pro opicu lákáme právě tento druh návštěvníků. Nemůžu mluvit za všechny své vinaře, ale z mojí zkušenosti z letních služeb od nás nikdo neodcházel opilý tak, aby působil výtržnosti. Víte, ani já nejsem zvědavá ve sklepech na nějaké opilce, co neví, jak se chovat. Naopak jsem kolikrát odmítla nalít „dvě deci“. Protože to je jen (a to samozřejmě nahlas neříkám) jen sprosté pití a nikoli ochutnávání spojené s osvětou a kulturou pití vína, o kterou při této akci navzdory kontroverznímu názvu vlastně jde.

Těm výše zmíněným příživníkům je ale celá kultura pití vína úplně jedno. Hlavně hosta opít, ať co nejvíc platí... Nebo se pletu? Právě jejich hosté (i když nechci tvrdit, že bezvýhradně) jsou často ti, kdo nám naši obec ničí a ruší noční klid. Právě ti parazitě se často přizívají na akcích spolku Vinaři Vrbičice, a tak se z poklidné akce s cimbálovou muzikou stane diskotéka či rockový koncert. Ale řekne se „vinaři“.

Jak na ně? Snad by se nabízelo je udat patřičným úřadům a nechat je nést si následky statistických pokut. Jenže, víte, ti poctiví, ti, co dodržují, co se má, jsou většinou natolik čestní, že to neudělají. A to nejen proto, že sami ví, že džungle našich nařízeních a norem je tak spleť a nepřehledná, že si navzdory vši snaze nemůžou být jistí, že opravdu splňují vše. Kdyby na ně přišla kontrola, nespíš by taky něco našli. Ale hlavně – ti poctiví nepůjdou nikdy nikoho udát, protože by se jako práskací sami sobě nemohli podívat do očí.

FARNOST VRBICE

Co nás čeká aneb na co se můžeme těšit v naší farnosti...

V neděli **5. září** v 8 hodin bude mše svatá s žehnáním aktovek prvňáčkům a všem školákům.

Odpoledne od 15 hodin zveme děti a rodiče na táborák s opékáním buřtů za kulturním domem na sóle. Bude možností využít hřiště.

V úterý **28. září** budeme slavit v naší zemi státní svátek Den státnosti a v kostele v 8 hodin při bohoslužbě slavnost sv. Václava. Byl to politik a státník, který vynikal ctnostným životem, moudrostí, spravedlností, milosrdenstvím, zbožností a láskou k Bohu a lidem. Jako kníže a panovník se staral o chudé a potřebné a nechtěl, aby nikdo v jeho zemi strádal. V tento den můžeme více myslet na náš národ a jeho budoucnost, aby ho vedli dobří a moudří představitelé. V říjnu se budou konat volby do poslanecké sněmovny, můžeme

svým hlasem rozhodnout, kdo bude ve vládě a jakým směrem se bude ubírat naše země. Prosím nepodceňme možnost změnit budoucnost nás všech k lepšímu.

O Svatém Václavovi se říká, že byl také vinařem a sám pěstoval víno a připravoval jej kněžím na mši svatou, při které prosil o pomoc a děkoval Bohu. Chceme poděkovat Pánu za letošní úrodu při mši svaté v neděli **26. září** v 8 hodin v kostele. V průvodu se ponosou plody z našich polí, zahrad a vinic.

Nový církevní rok začneme 1. nedělí adventní **28. listopadu** v 8 hodin mši svatou s žehnáním adventních věnců.

Děti se mohou těšit na setkání s Mikulášem v neděli **5. prosince** v 16 hodin v kostele.

Návštěva nemocných

Jednu za dva měsíce navštěvují nemocní, kteří dříve chodili do kostela, ale bohužel už jim to zdravotní stav nedovoluje. Knězem jsem tu pro všechny a mezi farníky patříte vy všichni. Pokud by si někdo potřeboval popovídat o nějakých svých starostech a potřeboval by vyslechnout, či měl zájem, abych ho navštívil, ať se nebojí mě kontaktovat na čísle 732 648 467. Každý pátek večer sloužím mši za všechny farníky, tzn. za každého z vás a vaše potřeby. Když by někdo měl nějaký akutní úmysl, za který bych se mohl pomodlit, zastavte se za mnou nebo mi zavolejte a přidáme prosbu do mši svatě.

Otec Tomáš

Zamyšlení k Dušičkám nad odchodem člověka z tohoto světa

Začátek listopadu je spojen se svátkem Všech svatých a Všech věrných zemřelých, tzv. Dušiček. Je to období, kdy vzpomínáme a modlíme se za ty, kteří nás přešli na věčnost a vprošujeme jim Boží milosrdenství. A zároveň je to důležité zastavení pro nás živé, kdy se můžeme zamyslet nad svým životem. **V neděli 31. října ve 14:30 hodin** přijmete pozvání na krátkou pobožnost za všechny zemřelé na hřbitově a **v úterý 2. listopadu v 16 hodin** o Památce všech věrných zemřelých budu sloužit mši svatou za vaše zemřelé příbuzné a přátele. Naši zemřelí více od nás očekávají a potřebují modlitbu, mši svatou, než vyzdobený hrob.

Každý den prožíváme různé situace a mnohdy se zabýváme zbytečnými, které nás buď brzdí v životě nebo nás rozčilují a člověku uniká podstatné. Rád bych se s vámi podělil o úvahy, co se stane s námi, když opustíme tento svět.

Když zemřeš, už se nestarej o své tělo...

Tvoji příbuzní udělají, co je nutné podle svých možností.

Omyjí tě, oblečou tě, vyvezou tě z domu a vezmou tě na novou adresu.

Zařídí poslední rozloučení. Mnozí přijdou na pohřeb, aby tě přivítali. Někteří zruší své plány a odejdou i z práce, aby mohli jít na tvůj pohřeb.

Tvoje věci budou po čase prodány, rozdány, vyhozeny.
Klíče, náradí, knihy, CD, sbírky, oblečení, osobní věci...

A buď si jist, že svět se nezastaví.

Ekonomika bude pokračovat.

Budeš nahrazen ve své práci. Někdo s rovnými
dovednostmi tě zastane.

Tvůj majetek půjde k dědicům.

Nějaký čas budeš nadále citován, souzen,
zpochybňován a kritizován nebo chválen
a vyzdvihován za malé a velké věci, které jsi v životě
udělal, ale po pár měsících se staneš jen vzpomínkou.

Lidé, kteří tě znali jen podle obličeje, řeknou:
„Chudák!“

Upřímní přátelé budou plakat. Pár hodin, pár dní, pár
měsíců, ale potom se zase budou smát.

Na nového majitele si tvoji mazlíčci zvyknou.

Tvoje fotky budou chvíli viset na zdi a poté na nějakém
nábytku a nakonec budou uloženy ve spodní části
šuplíku.

Někdo jiný bude sedět na tvé židli u tvého stolu a jíst
z tvého talíře.

Hluboká bolest ve tvém domě potrvá týden, dva, jeden
měsíc. Jeden, dva, tři roky... Pak se staneš
vzpomínkou a po té tvůj příběh skončí.

Dokončeno mezi lidmi, dokončeno zde, dokončeno na
tomto světě.

Ovšem tvůj příběh začne ve tvé nové realitě..., ve tvém
jiném životě po smrti.

Tvůj život, kde ses občas nemohl posunout dál,
s věcmi, které jsi zde měl, ztratí hodnotu, kterou měla.
Krása, jméno, příjmení, nemovitosti, půjčky, výhry,
pracovní pozice, bankovní účet, domov, auto, titul,
spolužáci, trofeje, přátele, kamarádi, manžel,
manželka, děti, rodina...

**V novém životě budeš potřebovat jen svého ducha.
Jediný majetek, který trvá, je majetek ducha!**

**Proto žij naplno každou minutu, každou hodinu,
každý den a buď šťastný, dokud jsi tady, protože
jak řekl sv. František z Assisi: „Odsud si nevezmeš,
co máš. Bereš jen to, cos dal!“**

Zveme vás na

Večer chval s přímlyvnou modlitbou,

kteřý proběhne v kostele sv. Jiljí na Vrbsci
v předvečer slavnosti svěcení oltáře

v sobotu 28. srpna v 18 hodin.

Přijďte se společně setkat v modlitbě díky
a chval, vyvyšovat dobrého Boha nad vším, co
prožíváme a prosit za proměnění našich životů,
rodin, za probuzení naší obce i farnosti.

V Irsku je známé přísloví, které říká: „*Počítej
svá pozhánání, ne své křže*“ Jinými slovy:
Rozhodni se být vděčný za dobro, které se ti v
životě dostává, namísto abys jej ignoroval, bral
za samozřejmost nebo se zaměřoval na to, co se
nedañí. Právě večer chval je místem, kde se
může každý z nás těšit z pozhánání a dobra,
kteřé se nám v životech dostává.

*„Přestaňme říkat Bohu, jak velké jsou naše
problémy a začněme našim problémům říkat,
jak velký je náš Bůh“* (Braňo Letko, Lamačské
chvály). To je modlitba chvály. Věříme, že je to
odlesk modlitby, která se odehrává v nebi.
Chceme Vás pozvat k modlitbě, která oslavuje
Toho, kteřý je Bůh dobrý, Bůh věrný, Bůh
všemohoucí, Bůh pokoje, Bůh milující...
A svatým chrámem tohoto Boha jsi TY!

Součástí večera bude i prostor pro přímlyvnou
modlitbu. Jedná se o modlitbu, kdy se několik
lidí modlí a přímlovává za konkrétního člověka.
Zveme Ježíše do našich problémů a všeho
náročného, co prožíváme. Pismo nás vybízí,
abychom se na Boha obraceli s důvěrou ve
všech svých potřebách a v každý čas se v Duchu
svatém modlili, prosili a vytrvale se přímlovali
za všechny bratry... (Ef 6,18). Dostali jsme totiž
ujištění, že: „Shodnou-li se dva z vás na zemi
v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský Otec jim
to učiní. Neboť kde jsou dva nebo tři
shromážděni ve jménu mém, tam jsem já
uprostřed nich.“ (Mt 18, 19-20).

Snad každého, kdo má alespoň malou dávku empatie v krvi, zasáhla zpráva o tom, co se letos v červnu na Podluží stalo. Jsem velmi hrdý na to, že se Vrbsci a Vrbečáci zapojili do pomoci postiženým oblastem.

Pomoc je stále žádaná, ať už konkrétním lidem, nebo organizovaně přes obce. Pokud chcete přispět finančně, udělejte to buď konkrétním obcím (všechny mají zřízeny transparentní účty), nebo lze přispět i na transparentní účet zřízený mikroregionem Hustopečko „Tornádo ničilo, my pomáháme!“ č. 6013134339/0800.

Tomáš Bitek. Váš starosta

Svěcení nového oltáře v kostele

Neděle 29. srpna bude pro náš kostel sv. Jiljí ve Vrbici a farnost velkým dnem.

Chci vás pozvat v 10 hodin na mši svatou, při které bude zasvěcen brněnským biskupem Vojtěchem Cikrlem nový kamenný oltář v kostele. Bude to slavnost plná symbolů, která je svým průběhem výjimečná. Podle starého římského zvyku se vkládaly ostatky mučedníků, aby se naznačilo, že oběť svatých má svůj původ a sílu v oběti Ježíše Krista. Do našeho oltáře budou vloženy ze starého oltáře ostatky sv. Marie Goretti - mučednice z počátku 20. století, která má svátek v církevním kalendáři 6. července. Poté bude otcem biskupem pronesena konsekrační modlitba, v ní se vyjadřuje úmysl navždy zasvětit oltář Bohu a vyprošuje se jeho požehnání. Pomazáním posvátným olejem křížem se oltář stává znamením Krista, tzn. pomazaný, kterého Bůh pomazal Duchem svatým a ustanovil ho za nejvyššího velekněze, aby na oltáři svého těla přinesl svůj život jako oběť za záchranu všech. Pálením kadidla na oltáři se

naznačuje, že Ježíšova oběť, která se na něm zpřítomňuje, vystupuje k Bohu jako příjemná vůně. Zároveň znázorňuje, že modlitby věřících, kterými Boha odprošují a jemu děkují, vystupují až k Božímu trůnu. Především se pak okužuje Boží lid, vždyť právě on je živým chrámem a v něm se každý věřící stává duchovním oltářem.

Vzhledem k tomu, že počítáme s větší účastí lidí, budou připravené lavičky a ozvučení i venku.

Náš kostel se nám podařilo hezky opravit. Děkuji všem, kteří se zapojili a na opravě podíleli finančně, především obci Vrbice a dalším dobrodincům.

Mnoha turisty je kostel navštěvovaný a obdivovaný. Moc bych si přál, aby jste sem rádi chodili a třeba i na chvíli se zastavili ke krátké modlitbě, když půjdete na hřbitov za svými zemřelými. Ať je toto místo, kde cítíme blízkost Pána Boha a nalézáme útěchu pro svou duši. Kéž je tento kostel pro nás duchovním centrem a srdcem obce Vrbice.

Otec Tomáš

Pouť ke svaté Anně na Vrbici

Letos už potřetí, dalo by se to tedy již nazvat tradiční, protože všichni zainteresovaní v tomto hezkém setkání chceme rozhodně pokračovat. Svatoannenskou pouť ke kapli svaté Anny se snažíme vést v mírně folklórním duchu a rozhodně v duchu rodinném, kdy kázání každoročně připomíná nezastupitelnost každé generace, vyzdvížení role babičky a dědečka a připomenutí odkazu sv. Anny a sv. Jáchyma.

Moc rádi bychom touto cestou poděkovali za krásnou mši otcí Tomášovi, jeho bratru Pavlovi, Jarovi Hasíkovi, Majdě Grégrové, Tereze a Adéle Bílkovým za přípravu mše. O příjemnou atmosféru u pohárku a marhulového koláče se postaraly děvčata z kuchyně Mateřské školy a naši sousedi – vinařství Barraque.

Těšíme se zase za rok na svatou Annu – tedy v úterý 26.7.2022 v 17 hodin na shledanou.

Tomáš Bílek. Váš starosta

Hodnocení skautského roku 2020/2021

Uplynulý skautský rok (2020/2021) nebyl vůbec snadný. Stejně jako ostatní oddíly napříč republikou jsme se museli hned několikrát vypořádat s přerušením pravidelné činnosti a museli jsme se uchýlit do virtuality k počítačům. Myslím, že všichni, kteří se podíleli na tvorbě online programů a průběhu online družinovek, si zaslouží velké díky a uznání.

Je skvělé, že se nám podařilo v minulém roce rozšířit kvalifikace i vzdělávání u dalších vedoucích. Máme tedy hned čtyři nové čekatele a jednoho certifikovaného (MŠMT) instruktora vodní turistiky (a zároveň kapitána vodních skautů). I když vzdělávání v době odloučení nebylo snadné, všichni se do toho pustili s plnou vervou a úspěši.

Na konci školního roku jsme se jako dobrovolníci zapojili do pomoci obcím zasažených tornádem. Starší pomáhali s odklizením sutí, mladší třídili humanitární pomoc v krizových centrech.

V době uzávěrky tohoto zpravodaje začaly tábory (letos pořádáme dva) a věřte, že jejich organizace nebyla snadná. V poslední době se neustále měnila hygienická pravidla pro jejich konání, a tak jakékoliv plánování bylo a je svízelné. Nicméně věříme, že se se vším popereme, jak se na skauty sluší a patří a zažijeme kouzelné tábory, plné dobrodružství, her a kamarádství.

Doufáme, že od září zase budeme moci skautovat, tak jak bychom si přáli, ale těšíme se i na další nové věci. A bude jich opravdu hodně. Nejenom, že se náš oddíl rozroste o další vesnice v okolí (plně na tom pracujeme a jsme rádi, že si práce našeho oddílu všímají i v okolí), chystáme také rádcovský kurz

a spoustu dalších novinek... (počkejte si, opravdu je na co se těšit).

Na závěr ještě jednou děkuji všem mým skautům, rádcům, vedoucím za jejich práci pro oddíl. Všem příznivcům skautingu a našeho 11. skautského oddílu za přízeň a všem přeji hezké léto pokud možno bez zranění a mrzutostí...

Z Čejkovic a Vrbsice se line skautská tradice, kupředu a nikdy zpět, ať je nás sto nebo pět!

Zbyněk Škerobák, vedoucí oddílu

VÍTÁNÍ OBCĀNKŮ

27. června 2021

Agáta Rohrer

Magdalena Brdečková

Tobiáš Kubík

Martin Kučera

Josefa Koubková

Natálie Příbylová

Vojtěch Knápek

Anna Beranová

Barbora Otýpková

Laura Troubilová

Julie Herzánová

Sára Třešňáková

Nina Grégrová

Stavíme „o 106“

V době uzávěrky Vrbeckého zpravodaje se akorát finišovalo se stavbou projektu pod názvem „Základní škola Vrbsice – škola pro život“. Projekt je spolufinancován z dotací Evropské Unie přes IROP. Došlo ke kompletní přestavbě podkroví, zesílení stropu, vybudování dvou odborných učeben, úpravě sociálních zařízení, výstavbě výtahu a invalidních plošin. Naše škola je tedy připravena poskytnout výuku i tělesně postiženým žákům – doufejme, že tuto „vymoženost“ v budoucnu nikdo nebude potřebovat a vše bude jen „pro jistotu, co by kdyby“.

Pokrývání nové střechy základní školy

Výstavba sociálního bydlení

V lokalitě tzv. „Staré školky“ dochází k výstavbě sociálního bydlení - v rámci atriového domu postupně vznikají 3 byty kategorie 2+KK a 3 byty kategorie 1+KK. Projekt je taktéž spolufinancován z dotací Evropské Unie.

Ti, kdo se pohybujete ve stavebnictví, mi jistě potvrdíte, že v dnešní době cokoliv stavebně realizovat je hodně velký adrenalin. Ceny některých materiálů raketově rostou a navíc nejsou. Nějak se nemohu zbavit pocitu, že se jedná o záležitost uměle vyvolanou. Máme velké štěstí, že se nám větší stavby podařilo vysoutěžit ještě před tímto skokem.

Tomáš Bělek, Váš starosta

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Rozloučení s předškoláky

15. června 2021 v areálu za kulturním domem proběhla akce nazvaná „Pasování předškoláků“, na které nejdříve paní ředitelka z MŠ Jana Kadlecová srdečně přivítala všechny zúčastněné hosty.

Po úvodním přivítání všech hostů se jako první představili s připraveným humorně laděným pásmem písniček, vtipů a tanečků naši předškoláci. Následující chvíle patřily hostující šermířské skupině, která nám předvedla své šermířské i herecké dovednosti. Po zhlédnutí tohoto vystoupení nastala chvíle k slavnostnímu pasování. Těto úlohy se bravurně zhostili dva zástupci šermířské skupiny. Během pasování byly děti jmenovitě představovány, popasovány kordem a na památku obdržely „pasovací listinu“. Následovalo poděkování paní ředitelky z MŠ všem rodičům, panu

starostovi, paní ředitelce ze ZŠ za dobrou spolupráci s naší mateřskou školou. Děti všem výše jmenovaným předaly poděkování v podobě vlastnoručně nakresleného obrázku. Každý „budoucí školáček“ dostal několik dárečků – knihu s věnováním, pamětní list, batikované tričko s logem školky a další drobné dárečky. Po společném fotografování slavnostní rozloučení zdaleka nekončilo. Šermíři si pro rodiče s dětmi připravili zábavné aktivity, například lovení ryb, střelbu z praku, kuše, hod oštěpem na cíl... Slavnostní odpoledne končilo u táborového ohně opékáním špekáčků.

Co dodat na závěr? Doufám, že si všichni přítomní slavnostní rozloučení užili.

Marta Klívková, učitelka MŠ

Účast dětí Mateřské školy Vrbece ve výtvarné soutěži OBRÁZKY Z MOJÍ OBCE

Když přišla nabídka výtvarné soutěže pro děti z regionu ORP Hustopeče, zaujala nás už svou upoutávkou, která doslovně zněla " Máte rádi svou obec, její obyvatele, krajinu s vinohrady a vinnými sklepy? Baví Vás hody a slavnosti a líbí se Vám kroje, které se u Vás nosí? Máte příležitost se ukázat. Můžete malovat, vystřihovat, lepit nebo

dělat cokoliv jiného, co Vás napadne - výšivky na krojích, mašle, vinné sklepy, lidové domky, kapličky, kostely." Hned jsme věděli, že se zúčastníme. Měli jsme plnou hlavu nápadů. Jako první jsme tvořili kolektivně keramické obrázky s motivem hroznů, za které děti získaly krásné 3. místo. Kreslili jsme také naši dominantu

VRBECKÝ KOSTEL, koláž - VÝZNAMNÁ MÍSTA NAŠÍ OBCE, do plastelíny jsme vrývali vrbecké sklepy a zvládli jsme i malou bečku s motivem

hroznů. Karolínka Valová malovala přímo na stuhu vrbecké mašle k dívčímu kroji. Všechny práce byly velmi zdařilé, ale z celého regionu jich bylo tolik, že všechny nemohly být oceněny. Karolínka Valová byla oceněna naší mateřskou školou za udržování folklórních tradic,

takže o budoucnost vrbeckého kroje se nemusíme bát. Všechny práce byly vystaveny v Ekocentru Trkmanka Velké Pavlovice, kde byla nainstalována

putovní výstava všech prací a vítězné práce zde byly vyhodnoceny a oceněny. Za děti, které tvořily keramiku, převzala diplom a dárečky Bc. Hana Sedláčková společně s Lindou Michalovou, Natálkou Jungmannovou a Ellou Režnou a ty je předaly v mateřské škole i ostatním dětem, které se na zhotovení obrázků také podílely. Vernisáže se s námi zúčastnil i fotograf pan Pavel Sedláček, který nám vše zdokumentoval.

Jarmila Cichrová, učitelka MŠ

Závěrečná akce s rodiči „Indiánská stezka“

Na středu 23.6.2021 odpoledne jsme se rozhodli zorganizovat zábavné odpoledne pro děti s jejich dospěláckým doprovodem. Přestože jsme zvolili termín blízky Dni otců, akce byla určena pro všechny členy rodin, kteří byli ochotni zahrát si s námi na indiány. Kostým nebyl podmínkou, ale nutno říct, že všem, kteří se nestyděli a kostým si vzali, to moc slušelo.

Na účastníky indiánské výpravy čekaly různé úkoly na stanovištích rozmístěných cestou od školky až po sólu u KD. Hned na začátku si děti vyrobily indiánské čelenky, pak si zabubnovaly na bubínky,

splnily překážkovou dráhu, křídami namalovaly nějaký indiánský symbol a vyrobily si dýku z kartonu.

Po každé dobrodružné výpravě člověku vyhládne, tak jsme (díky jedné duchapřítomné mamince) rozdělali oheň a opekli si zasloužené špekáčky.

Správnou táborákovou atmosféru nám ještě doplnila další maminka hrou a zpěvem na kytaru.

Příznáváme, že letošní konec školního roku byl plný různých akcí, které by se neobešly bez spolupráce s rodiči. Tímto jim všem moc děkujeme za ochotu a spoluúčast. A doufáme, že během dalšího školního roku budeme mít možnost uspořádat společné aktivity a nebudeme muset vše dohánět v omezeném čase.

*Bc. Hana Sedláčková,
učitelka MŠ*

Červen v naší mateřské škole

Zdá se mi a myslím, že nejenom mně, že letošní školní rok uplynul rychleji než loňský. Než jsme se nadáli byl tady červen. Konečně jsme mohli s dětmi dělat aktivity bez větších omezení.

1. června - slavíme MDD

Na zahradě mateřské školy paní učitelky pro děti připravily „zahradní slavnost“. Plnili jsme úkoly, které dětem vymysleli skřítkové. Za splnění každého úkolu následovala odměna. Závěr patřil tanečnímu rejci.

3. června - exkurze do Záchrané stanice pro dravé ptáky v Rajhradě.

V 8 hodin se natěšené děti posadily do autobusu a vyrazili jsme do Rajhradu, kde se zaměřují na záchranu a ochranu zvířat, především ptáků. Nejprve děti zhlédly dokument o volně žijících zvířátkách v naší republice. Následovala velmi zajímavý výklad pana Sedláčka o tom, jak stanice pomáhá poraněným zvířátkům, jak o ně pečují. Děti se seznámily s životy zvířátek, čím se živí, jak mohou pomoci, když najdou poraněné zvířátko. Zhlédly expozici nejrůznějších volně žijících zvířátek i vzácné druhy, o kterých ani nevíme, že u nás žijí. Děti poznaly zvířátka, která se už do přírody pro svůj handicap nemohou vrátit a musí v záchrané stanici dožít. Viděly ptáky, kteří byli poranění elektrickým proudem, veverka, která spadla do studny a další zvířátka, která našla útočiště v záchrané stanici. Velkým přínosem byly názorné ukázky a velmi poutavé vyprávění pana vedoucího i jeho trpělivé odpovědi na otázky dětí.

10. června - návštěva Ranče Sen ve Velkých Bílovicích

Přijeli jsme na ranč SEN do Velkých Bílovic, který se nachází v nádherném prostředí, uprostřed vinohradů. Děti se rozdělily do dvou skupin. Jedna skupina pracovala u koní, hřebelcovala poníky, poklízela. Následně za bezpečnostních pravidel se děti projely v uzavřeném areálu na koníkoví. Druhá skupinka prošla areálem, kde zhlédla domácí zvířátka. Děti se seznámily s úkoly, které plynou z chovu koní a domácích zvířátek. Čím se živí, jak se jim připravuje potrava, co je pro jejich život důležité. Názorně si mohly některé aktivity vyzkoušet.

16. června - vycházka do Patrie v Kobylí a za kamarády do mateřské školy

Polní cestou jsme se vydali s dětmi do Kobylí, cestou jsme určovali rostliny, které rostou na polích. Na lavičce na rozhraní jsme posvačili. Svačinka, kterou nám paní kuchařky připravily všem chutnala. V objektu horního střediska Patrie Kobylí jsme pozorovali kravičky. Paní Mudráková nám povyprávěla, co se s mlékem, které nadojí děje, jak se zpracovává. Zajímavé bylo pozorování telátka, která byla stejně zvědavá jako děti. Vycházka

pokračovala směrem do mateřské školy, kde nás kamarádi z Kobylí seznámili s jejich mateřskou školou. Zpět do naší školičky už nás přivezl raději autobus.

24. června - stanování za kulturním domem

Tradiční stanování, na které se děti velmi těší. Užily si nejrůznější aktivity, oběd v přírodě i odpolední odpočinek s poslechem pohádek ve stanech.

21. června - sportovní dopoledne, školková olympiáda

Sportovně naladěné děti se nejprve rozcvičily a pak skákaly do dálky, házely míčky, běhaly. Za pěkné sportovní výkony všichni obdrželi medaile, protože všichni byli vítězové.

Akce s rodiči

7. června - sportovní aktivity „Cestujeme po kontinentech“

Přijel za námi pan Fiala se svým sportovně zaměřeným programem. Vysvětlil, jaké úkoly budou rodiče s dětmi plnit na jednotlivých stanovištích. Ta se vztahovala ke kontinentům, děti se seznámily s národnostmi, které na nich žijí a co je pro ně charakteristické. Rodiče s dětmi plnili úkoly na stanovištích, např. Amerika „indiáni a kovbojové“ střelení lukem na terč, Dubaj - stavění věže z kostek, Evropa – skákání na hradě.... Děti s rodiči plnily nejen pohybové úkoly, ale také rozvíjely myšlení, paměť, pozornost, soustředěnost.

9. června - připravujeme svačinky lahodné chuti i oku

Paní Markéta Svrčková, vedoucí stravování, připravila pomazánky. Rodiče byli seznámeni s recepty, postupy, použitými surovinami, s nutričním doporučením pro skladbu jídelníčku, se správným plněním spotřebního koše. Byly vysvětleny finanční limity na nákup potravin, normování potravin na svačinky a obědy.

Následovala ochutnávka pomazánek. Děti pomazánky namazaly na připravené pečivo a mohly dozdobit připravenou zeleninou. Recepty jsou k dispozici na webových stránkách mateřské školy.

Jana Kadlecová, ředitelka MŠ

CVČ KALUBÁČEK

**Materské centrum
Kalubáček**

zve maminky s malými dětmi na
společné setkávání.

V pondělí, středu a pátek od 9:00
a středu od 15:00

...

BUDEME SI HRÁT, TVOŘIT, ZPÍVAT...

Začínáme 6. 9. 2021

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Školní rok 2020/2021

Pandemie Covidu 19, která tvrdě dopadla na celou společnost u nás i ve světě, se bohužel dotkla, a to velmi výrazně, fungování všech škol v celé ČR. Byl to školní rok, který se rozhodně zapíše do historie tím, že jeho velkou část jsme nemohli být přímo ve škole.

Když jsme se 1. září společně sešli v tělocvičně (přselo), naše největší přání bylo, abychom mohli do školy chodit celých 10 měsíců, jenže se tak nestalo. Covid nám všem znepříjemňoval život dál. Na začátku září jsme nemuseli nosit roušky ve třídách ani na chodbě. Od 10. září jsme je začali nasazovat, když jsme chodili po chodbách. 5. října nám vládní opatření zakázalo zpívat (připadali jsme si jako v pohádce Pyšná princezna, kde se nesmělo v Půlnočním království zpívat).

A pak nás znovu zavřeli. Od 14. října do 17. listopadu zůstala škola prázdná a my jsme se museli zase začít učit na dálku. Nejtěžší to bylo určitě pro prvňáčky, protože ti si pomalu na školu zvykli a najednou museli zůstat doma. Od 18. listopadu se ale mohli společně se druháky znovu do školy vrátit a my starší jsme si počkali až do 30. listopadu (roušky jsme byli povinni všichni nosit i během výuky). V prosinci před Vánocemi jsme společně trávili adventní období, ale zase beze zpěvu a tentokrát i bez tělocviku. Byl to první předvánoční čas, kdy jsme si nemohli společně zazpívat koledy. A po vánočních prázdninách musel zůstat 3.-5. ročník znovu doma a učit se online. Prvňáci a druháci společně s jejich p. učitelkami měli to štěstí, že ve škole mohli zůstat a my ostatní jsme jim to opravdu záviděli. Od 1. března ale nemohli chodit do školy ani oni a škola zůstala zase prázdná. Vlastně ne tak úplně, na půdě se 8. února usadili řemeslníci a začala rekonstrukce střechy a bezbariérovost školy v rámci projektu IROP.

12. dubna jsme se konečně mohli všichni vrátit zpátky do školy a měli jsme štěstí, že vrbecká škola je málotřídní, takže nemusela rotovat po týdnu jako velké školy. Byl to návrat pro 3.-5. ročník po opravdu dlouhé době (po 14 týdnech) a byl spojený s testováním antigenními testy. Šťourání v nose se stalo naší týdenní záležitostí – stali se z nás tak trochu malí chemici. Vyšťourat, zamíchat,

nakapat byly aktivity, na které jsme si celkem rychle každé pondělí a čtvrteční ráno zvykli. Od května už jsme testovali pouze 1x týdně v pondělí a díky němu jsme mohli do školy chodit až do konce června. Fungování škol při distanční výuce a postupný návrat dětí do školy byl spojen pokaždé s řadou režimových opatření.

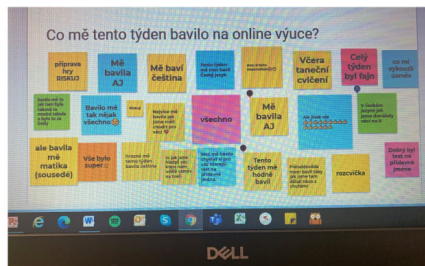
Do distanční výuky během celého roku bylo zapojeno 100 % žáků vrbecké školy. Některým škola půjčila počítače nebo tablety tak, aby mohli být přítomni ve výuce.

Zvládání výuky na dálku bylo náročné pro vyučující, děti i jejich rodiče. I když jsme měli zkušenosti z jara loňského roku, posunuly jsme my vyučující distanční výuku na mnohem vyšší úroveň. Celý pedagogický kolektiv vrbecké školy v této nelehké době obstál skvěle, což potvrdzovala povzbudivá a kladná slova (ústně nebo emaily) a poděkování od některých rodičů a hlavně radost z návratu do školy u dětí poté, co strávili několik měsíců před obrazovkami počítačů.

Tento školní rok nám ale také znovu ukázal, že i přes velké nasazení všech zúčastněných se bohužel chybějící prezenční výuka nedá nikdy plně nahradit. Kvalita a síla celého pedagogického sboru se znovu plně projevila. Díky spolupráci a ochotě nás všech jsme neměli žádné potíže s doháněním učiva a mohli pokračovat ve výuce do konce června.

Jsem velmi ráda, že takový kolektiv lidí (včetně naší školnice Dany) kolem sebe mám, a moc si toho vážím.

Mgr. Renata Horáková, ředitelka školy

Pohybové aktivity v době covidu

„Pokud se v nejbližší době v rámci uvolňování epidemiologických opatření v České republice nebude myslet na tělesnou výchovu a pohyb mládeže, může naše společnost v příštích letech hovořit o „covidových dětech“. Ty budou obézní, nemocné, nebudou mít zakotvené správné životní návyky a v budoucnu mohou dramaticky zatížit zdravotní systém v Česku.“ To je jen krátký úryvek z článku, který napsal uznávaný profesor Pavel Kolář.

Zavření základních škol a nepřetržité zastavení tělesné výchovy v podstatě už od první vlny v březnu 2020 byl obrovský problém. U nás ve škole jsme přemýšleli, jak dětem úplně pohyb neodepřít, ale zároveň neporušit pravidla týkající se covidových opatření. Tělocvik jsme proto nahradili pohybovými aktivitami převážně ve venkovních prostorách. V chladných měsících jsme chodili na procházky, kde se děti hlavně nadýchaly čerstvého vzduchu.

Když se opatření začala trochu rozvolňovat, ale přesto nám nebylo dovoleno cvičit v tělocvičně, vyřešili jsme to chozením na multifunkční hřiště nebo jsme využili prolézaček na dětském hřišti. Také odpoledne v neděli jsme nezháleli a využívali čas k pohybu. V závěru měsíce června jsme hodně trénovali naši fyzickou zdatnost. Skákali jsme do dálky, házeli kriketovým míčkem a běhali na krátkou i delší vzdálenost.

Přes veškerá omezení jsme si cestu ke sportu našli a děti byly rády za aktivity prožité venku na čerstvém vzduchu.

Lucie Gregorová, vychovatelka ŠD

Prvňáčci a usměvavé zoubky

Naše škola se zapojila do 11. ročníku preventivního programu „Veselé zoubky“. Jeho cílem je pomoci dětem a zorientovat se v oblasti prevence zubního kazu a správné péče o chrup dětí. Preventivní program „Veselé zoubky“ je určen pro žáky prvních tříd základních škol z celé České republiky.

Prvňáčci si tedy prožili hodinu jak správně na zoubky, aby je měli usměvavé. Zubní kaz i dnes patří k celosvětově nejrozšířenějším infekčním onemocněním.

Právě od věku 6 let si děti vytváří návyky, které si nesou do svého budoucího života. Děti shlédly výukové DVD se zábavně – vzdělávacím filmem „Jak se dostat Hurvínkovi na zoubek“. Program pro interaktivní tabuli byl zaměřený na správnou péči o chrup. Každý žák dostal preventivní balíček se zubní pastou, kartáčkem, přesýpacími hodinami pro odměření času potřebného k důkladnému vyčištění chrupu, žvýkačky bez cukru a samolepku s postupem čištění zoubků, kterou si mohou doma nalepit v koupelně. Ve třídě jsme si společně vyzkoušeli čištění zubů se správnou technikou. Děti se dozvěděly důležitost preventivní zubní prohlídky a vyplnily si pracovní list.

K dětem patří šťastný úsměv a k němu náleží zdravé zoubky.

Mgr. Markéta Veverková, vyučující 1. třídy

Nečekané pozvání

Udělalí jsme pátákům překvapení a pozvali je i s paní ředitelkou na ukázkou čtení do 1. třídy. Chtěli jsme našim patronům ukázat, jak jsme se za celý rok naučili číst. Přečetli jsme pátákům z našeho Slabikáře a oni na oplátku přečetli také nám. Byl to velmi příjemný prožitek pro všechny.

Prvňáčci zjistili, že čtení pátáků je prostě jiné než jejich a pátáci zareagovali na čtení prvňáčků moc pěkně: „Jé, to je hezké“.

Děti z 1. třídy ukázaly jejich písanky, jak se za rok naučily také psát. Tereza Vyhňáková usoudila, že píše lépe než někteří pátáci. Vnímala jsem, že mladší děti byly za pochvalu starších dětí šťastné a cítily od pátáků kamarádství.

A pátáci? Po nich se nám bude opravdu stýskat. Prostě souznění a radost.

děti a paní učitelka 1. třídy

FOTBALOVÝ TURNAJ

Ve středu 23. června 2021 proběhl na hřišti v Kobylí přátelský fotbalový turnaj mezi školami z Vrbsice, Brumovic, Němčiček, Bořetic a Kobylí. Každá škola si mohla utvořit týmy v mladší a starší kategorii.

Naše škola měla bohužel zastoupení pouze ve starší kategorii, protože mezi mladšími dětmi skoro žádní fotbalisté nejsou. Pro starší kategorii jsme vybrali kluky ze 4. a 5. ročníku, kteří fotbalu dobře rozumí. Byli to Lukáš Hošek, Ondřej Ostřížek, Jan Herzán, Daniel Bukovský, Tomáš Příbyl, Filip Hošek a Jakub Hublík.

Kluci přišli na turnaj v dobré náladě a moc se těšili, až změří své síly s ostatními fotbalisty. Podle pravidel se měli všichni prostřídat, takže každý hrál s každým. Jeden zápas trval 12 minut.

Náš tým začal velmi dobře. V prvním zápase jsme vyhráli vyrovnaným zápasem s pátákama z Kobylí. Hned druhý zápas jsme hráli s Kobylím, akorát se čtvrtou třídou. Ten jsme také vyhráli. I třetí zápas pro nás dopadl bezvadně, a to výhrou nad Bořeticemi. Moc nám pomáhalo povzbuzování ostatních dětí z naší školy, které nám přišly fandit. Čtvrtý zápas byl pro nás kritický, protože jsme prohráli s Brumovicemi. Měli jsme spíš smůlu, protože v průběhu zápasu vznikalo několik nedorozumění a neshod s rozhodčím. Ale to je prostě hra a bohužel i to se stává. Kluky tento zápas

docela dost rozhodil a možná právě proto jsme prohráli další zápas s týmem z Němčiček.

Mysleli jsme si, že pokud jsme třikrát vyhráli, máme možnost hrát ve finále o první a druhé místo. Ale takovou možnost měli i ostatní hráči a nakonec podle počtu bodů na nás vyšel boj o třetí a čtvrté místo s Kobylím. Zápas byl od začátku velmi vyrovnaný a velmi nás v tomto boji podržel brankář Daniel Bukovský. Nakonec musely rozhodnout penalty, na které jsme bohužel prohráli. Skončili

jsem na čtvrtém místě, ale aspoň s dobrým pocitem, že jsme asi jako jediní porazili vítěze, kterým byl tým chlapců z Bořetic.

Chtěla bych ještě jednou moc pochválit naše kluky především za sportovní chování, že po celou dobu drželi při sobě a navzájem se povzbuzovali. I když jsme nevyhráli, celý turnaj jsme si užili a doufáme, že příští rok si to zopakujeme. Teba jsme tím namotivovali

ostatní kluky, kteří by možná fotbal taky chtěli někdy zkusit. A to byl, myslím, největší cíl celého turnaje.

Velké poděkování patří panu Huslíkovi, který měl celou akci na starost a také ostatním, kteří s organizací pomáhali. Také bych ráda poděkovala panu Ivanu Hoškovi, který byl především fandit, ale klukům dával po celou dobu cenné rady týkající se fotbalu.

Lucie Gréřová, vychovatelka ŠD

Školní družina v době covidové

Se začátkem měsíce září nastal nový školní rok a s ním nastoupili i noví prvňáčci, kteří se během této doby seznamovali se školním prostředím a učili se zvládat nové situace. Byli jsme plni naděje, že letošní školní rok proběhne bez omezení.

V říjnu jsme museli kvůli nařízení vlády školu opustit a děti zůstaly doma.

V listopadu se ve zdraví sešel 1. a 2. ročník a i přes veškerá omezení s rouškami jsme si užili krásný podzim plný her, navlékání korálků, vyrábění výrobků a procházek.

S příchodem posledního měsíce roku se přiblížily i netrpělivě očekávané vánoční svátky, ozdobili jsme si vánoční stromeček, sledovali pohádky, vyráběli dárky pro blízké i vánoční přáníčka.

Po vánočních prázdninách jsme se opět sešli ve škole a pustili se do hraní s novými hrami, četli jsme si příběhy a děti kreslily obrázky se zimní tematikou.

V únoru nás čekalo mrazivé počasí, které jsme využili k zimním radovánkám, bobovali jsme v Hájku, koulovali se na sóle.

Březen nám přinesl opět omezení a děti musely zůstat doma.

V dubnu jsme se mohli opět vrátit do školy, čas jsme si krátili procházkami, pobytem na hřišti, hraním her, malovali jsme jaro. Nejvíce jsme se těšili na zrušení omezení a marně vyhlíželi povolení zpívat a cvičit.

Hlavní akcí v květnu byla šipkovaná s pirátskou tematikou, kterou pro děti 1. a 2. ročníku připravily starší děti, počasí nám přálo a všichni jsme si užili zábavné odpoledne. Udělali jsme si mlsné odpoledne se zmrzlinou a vyráběli čepice z papíru.

Červen nám přinesl krásné počasí, které jsme si užívali venku, malovali jsme si na obličej i na kamínky, stavěli stavby z písku a užili si také Den dětí. Měsícem červnem skončil školní rok, během kterého se děti ve školní družině mnohé naučily, vyráběly, malovaly, sportovaly na hřišti a hrály si se svými kamarády. Děti si prohloubily dovednost sebeobsluhy, schopnosti navzájem si pomáhat, spolupracovat, vyřešit potíže, umět se omluvit a být kamarádi.

Celý školní rok byl díky omezením jiný, ale zvládlí jsme ho.

Bo. Monika Šafránková, vychovatelka ŠD

Výlet do Prahy

Každoroční výlety našich absolventů do Prahy nabírají poslední dva roky jiných rozměrů. Stejně jak loni se letošním pátákům toto krásné město ukázalo v celé své kráse a s minimem turistů. Potkali jsme jen pár skupinek dětí na školním výletě.

Navštívili jsme část Senátu a Valdštejnskou zahradu. Viděli jsme střídání stráží před Pražským hradem, neminuli jsme ani krásný chrám sv. Víta a Zlatou uličku. Malé uličky nás dovedly k Lennonově zdi a přes poloprázdný Karlův most jsme prošli na Staroměstské náměstí. Cíli „ucaprtaní“ jsme objevování Prahy zakončili návštěvou obchodu s hračkami Hamley's. Nesměla chybět ani zastávka v "mekáči". Celodenním chozením jsme ušli zhruba 18 000 kroků a 14 kilometrů.

Moc děkujeme Tomáši Bílkovi, Davidu Střeštíkovi a Lukáši Horákovi za poskytnutí dopravy a bezpečnou cestu tam i zpátky.

Celý den jsme si užili, přivezli jsme si spoustu zážitků a fotek.

Markéta Petrášková, vyučující 3. ročníku

Výlet očima žáků 2. ročníku

Než děti dostanou závěrečné vysvědčení před prázdninami, nesmí chybět školní výlet. Letos jsme měli naplánovaný výšlap na Pálavu. Protože se v noci na pátek, kdy se měl výlet uskutečnit, přes toto území přehnalá silná bouře, bylo nám jasné, že Pálava „neklapne“. Přes noc ale vzešel plán „B“. Když paní ředitelka ráno ohlásila dětem, že nejedeme na Pálavu, ale do ZOO v Brně, ozval se ohromný jásot. Děti byly nadšené. A jak byli s výletem spokojeni a co se nejvíc líbilo našim druháčkům?

Jirka Machovský: „Medvědi, tuleň a pandy červené. Taky zub, který jsem si koupil.“

Inna Michalová: „Mně se nejvíc líbili vlci a náhrdelník, který jsem si koupila. Jsem ráda, že jsme nejeli na Pálavu, ale do ZOO.“

Bedřich Raida: „Vlci s mláďaty, lední medvědi, taky že se tam procházel páv.“

Jakub Muzyka: „Nejvíc se mi líbili plameňáci.“

Gabriela Grégrová: „Mně se nejvíc líbilo, jak jsme byli u toho tuleň, protože byl hrozně roztomilý.“

Maty Jungmann: „Celkem se mi líbilo celé ZOO, ale nejvíc se mi líbili lvi, protože tam byla lvíčata a oni se spolu kočkovali a dávali si pusy. Ještě se mi na výletě líbila cesta autobusem s kamarády ze školy.“

Co může být lepší hodnocení výletu, než spokojené dětské tváře...

Mgr. Petra Čejková, vyučující 2. ročníku

Den první pomoci

Znalost a poskytnutí předlékařské první pomoci by mělo být samozřejmostí pro každého z nás. Ne vždy tomu tak ale je. Jak docílit toho, aby se tyto informace dětem vryly pod kůži a byly je v případě potřeby schopny použít? Odpověď je jednoduchá - prožitkem.

Vojta v bezvědomí

praktické ošetření, na jiných natrénovaly např. hovor na tísňovou linku. Doufám, že byl tento den přínosný a že si z něj každý odnesl tu nejdůležitější myšlenku – pomoc by měl každý. Nikdy nevíme, kdy tuto pomoc budeme potřebovat my sami.

Mgr. Michaela Kostřhová, vyučující 5. a 4. ročníku

V úterý 22. 6. si připravili žáci páté třídy pro ostatní děti naší školy zážitkový den a názvem „DEN PRVNÍ POMOCI“. Všem předcházela několikátýdenní příprava, během níž jsme vybrali příhodné situace, tyto scény převedli do reálného života, dramaticky je secvičili a pro věrohodnost použili umělou krev či tetování s reznými ranami. Děti tak mohly na vlastní oči spatřit popáleninu, člověka v bezvědomí, krvácející poranění hlavy a nosu, vymknutý kotník nebo zapíchnutý hřebík v dlaní. Na některých stanovištích si děti přímo vyzkoušely

Hřebík v Doubravčině ruce

Den Země

Tento významný den, oslavující naši planetu Zemi, každoročně připadá na 22. dubna. Jedná se o celosvětovou událost propagující a podporující ochranu životního prostředí. Na toto téma jsme se se žáky 4. ročníku zaměřili v hodinách slohu v rámci psaní přání a blahopřání. Podívejte se, co naši planetě děti přejí a v co doufají.

Mgr. Michaela Kosthová, vyučující 4. ročníku

Jakub Hublík

Milá planeto Země, chtěl bych Ti popřát, aby se lidé polepšili a více třídili odpadky a neházeli je na zem. Taky abys tu byla ještě hodně let. A to nejdůležitější je, přát Ti zdraví a rychlé uzdravení od koronaviru, který teď rádí.

Šimon Havelka

Milá Země, přeji Ti hodně vláhy, hodně bujných rostlin, rychlé zotavení z koronavirového šílenství. Přeji Ti také moudré a hodně obyvatele, kteří Tě nebudou znečišťovat, ale budou tě chránit, abys byla stále krásná a zelená.

Adéla Pavlů

Milá Země, přeji Ti k Tvému svátku čistější vodu a ovzduší, hodně stromů a málo odpadků. Ať jsi tu s námi ještě další miliony let.

Lucie Varmužová

Milá planeto Země, přeji Ti hodně úrody, aby se měla zvířata na Tobě dobře a příroda taky. Ať lidé neznečišťují moře a oceány, aby se přestaly kácat pralesy. A hlavně, ať jsou k Tobě lidé ohleduplní a neznečiští Tě.

Jan Herzán

Milá Země, přeji Ti, abychom se k Tobě chovali ohleduplněji a vážili si více toho, co nám dáváš. Také abychom všichni dbali na životní prostředí třeba tím, že budeme více třídit odpad a méně znečišťovat ovzduší. Přeji Ti, abys byla pořád ta naše krásná Země.

Slavnostní rozloučení s páťáky

Poslední červnovou neděli proběhlo v sále kulturního domu slavnostní rozloučení se žáky pátého ročníku.

Šestnáct dětí, osm děvčat a osm chlapců, se za doprovodu hudby hrdě postavilo před své rodiče, prarodiče, paní učitelky i pana starostu a předneslo

báseň s názvem „Děti, zpíváme o naší škole“, která nejednomu dospělému vehnala slzy do očí.

Následoval projev paní ředitelky, který byl shrnutím všech skutečností a důležitých okamžiků, které děti na naší škole prožily.

Pan starosta dětem popřál hodně úspěchů a šťastné vykročení do nové životní etapy. V upomínku na tento významný den a za školní práci v letech 2016

– 2021 obdržely děti pochvalné listy, knihy s věnováním, absolventská trička a skleničky s logem naší školy. Slavnostní obřad byl ukončen podpisem dětí do pamětní knihy obce a přípitkem na zdraví.

Závěrem poděkovala paní ředitelka rodičům za spolupráci, důvěru a spřízněnost se školou. V tomto okamžiku z dětí opadla veškerá nervozita a s chutí se zapojily do společného fotografování a také diskuze se všemi účastníky.

Ake byla velmi zdařilá, plná dojetí a příjemných emocí.

Mgr. Michaela Kosthová, vyučující 5. a 4. ročníku

Střípky ze Základní školy v Kobylí

Poetismus aneb Abeceda podle Vítězslava Nezvala

Poetismus je český umělecký směr, postavený na „umění žít a užívat“. Rádost z obyčejných věcí, optimistický pohled na svět, hravost. Největší výhody takové básně? Fantazie, hra se slovy, žádná interpunkce!

Tentokrát si hráli devátáci. A povedlo se jim to. Nejen „Abeceda“, ale rozhodně též kaligramy, které zkrášlují i výtvarně toto vydání. Co říkáte?

O

je jako studánka hluboká
do které chodí zvířata pít
chodí tam i dívka modrooká
dívenka si přála zvířata mít

Eliška Vajbarová

A

Něco jako zedníkovy štafle
chodit na nich umí jako pán
a pak si dá na svačinu vafle
sedíc někde v parku opodál

Adam Kolář

Jsem

kapkou *rosy*

na Tvých LISTECH,

kde zůstala jsem.

Mám *dotek*, který kouzelný

být může a ukryje Tě

před *každým* zlem.

Nela Šálovská

Mgr. Petra Vojtěšková, ZŠ Kobylí

DĚTSKÉ HODEČKY

29. 8. 2021 NA SÓLE ZA KD VRBICE

⌘ krojovaný průvod vyjde v **15 hodin** od presu na Stráži

⌘ k tanci a posechtu hraje dechová hudba **Horenka**

⌘ vstupné: dospělý 50 Kč, děti zdarma

⌘ v případě nepříznivého počasí se průvod ruší, sraz krojovaných v kulturním domě

Projekt "Kroje, tvorba a hraní, to nás baví"

I v letošní roce jsme v rámci prorodinné politiky a seniorské politiky na úrovni obcí získali dotaci z rozpočtu Jihomoravského kraje. Naši nejmenší se mohou těšit na nové kreativní hračky v Kalubáčku. Naši keramici mají před sebou spoustu nápadů a v rámci kurzů bude po loňských Betlémech hlavní téma květináče.

Když jsme v minulosti realizovali projekt "Ač každý v jiném kroji, přátelství nás pojí", byl největší zájem o žehlení sukní a strojení svobodné děvčice. V rámci předhodových příprav proběhl první workshop 5. srpna 2021 pod vedením paní Miroslavy Martincové, za což jí patří veliký dík. Na další "žehlení a strojení" se můžete těšit 3. listopadu 2021.

Tomáš Bilek. Váš starosta

Společenská kronika

březen 2021 - srpen 2021

Narozené děti

Laura Troubilová
Nela Zálešáková
Nina Grégrová
Sára Třešňáková
Tobiáš Kubík
Barbora Otýpková
Oliver Zálešák
Jakub Zálešák

Úmrtí

Tomáš Čížek
Marie Knápková
Jarmila Bízová
Marie Válková

Kulturní a vinařské akce

- 20. 8. Stavění máje
- 22. – 24. 8. Tradiční krojované hody - na sóle za KD
- 29. 8. Svěcení oltáře v kostele sv. Jiljí
- 29. 8. Dětské hodečky - na sóle za KD
- 1. 9. Zahájení školního roku
začátek září 2021 Dýňobraní
- 4. 9. Zarážení hory
- 28.10. Velké říjnové setkání rodin
- 27. 11. Po stopách opičky Emilky
za mladým vrbeckým vínem
- 20. 11. Předadventní koncert Kamínku
- 28. 11. Rozsvěcení vánočního stromu
- prosinec 2021 Česko zpívá koledy
- 27. 12. Žehnání mladých vín

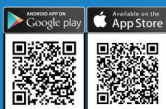
Příspěvky do Vrbeckého zpravodaje můžete posílat na email: vrbeckyzpravodaj@gmail.com

Další číslo Vrbeckého zpravodaje vyjde v prosinci 2021 www.vrbice.cz

Jste v době hlášení rozhlasu v práci ?

www.vrbice.hlasenirozhlasu.cz

Nechejte si zasílat aktuality, oznámení a jiná upozornění z obce e-mailem nebo aplikací pro chytré telefony.

Hlášení rozhlasu.cz

Je to snadné. A zcela ZDARMA
Přihlaste se nyní

Vrbeční stárci a chasa vás srdečně zvou na

Krojované hody Vrbice

22.-24. 8. 2021

Pátek

17.30 - ruční stavení máje,
následuje beseda u cimbálu s CM Lašár

Neděle

8.00 - hodová mše svatá v kostele sv. Jiljí
14.30 - sraz u první stárky

Pondělí

15.00 - sraz u druhé stárky

Úterý

14.30 - sraz u sklepnice
18.00 - zavádka

K tanci a poslechu bude hrát DH Lácaranka.

Akci finančně a materiálně zabezpečují:
Obec Vrbice, Vinaři Vrbice a FK Vrbice 1959.

FINANČNÍ PŘÍSPĚVEK NA ONLINE REALIZACI
TOHOTO PERIODIKA VČETNĚ ŘEŠENÍ PRO JEHO
VYDÁVÁNÍ SVĚPOMOCÍ POSKYTUJE FUNPRINT.EU

Pomáháme radnicím šetřit čas i peníze.

www.funprint.eu

Kurz žehlení a strojení vrbeckého kroje

Někteří občané už letos při vítání občánků "cupitali"

Skauti na vodě

Skautský tábor

"Sklepy pod hvězdami"

Karolínka Valová na vernisáži ve V. Pavlovicích

Periodický tisk samosprávného územního celku. Vydává obec Vrbice 3x ročně
v počtu 500 kusů. Registrační číslo MK ČR E 11686. Neprošlo jazykovou úpravou.

Redakční rada: Mgr. Renata Horáková, Jana Kadlecová, Mgr. Markéta Veverková,
Mgr. Miluše Zálešáková, Tomáš Bílek, Ing. Bronislava Bílková

Realizace: funprint.eu

ARCHIV